

Sreda, 22. februar 2006.

Svedok Bogdan Vujić

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak 14.15 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobar dan, gospodine. Želim da vas podsetim na svečanu izjavu koju ste dali na početku svedočenja, koja naravno još uvek važi. Sada će gospodin Lukić da završi sa svojim unakrsnim ispitivanjem. Izvolite.

ADVOKAT LUKIĆ: Dobar dan poštovani Sude, i dobar dan svim učesnicima u postupku.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT LUKIĆ - NASTAVAK

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobar dan, gospodine Vujiću.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Dobar dan, gospodine Lukiću.

ADVOKAT LUKIĆ: Imam dve kratke intervencije na jučerašnji transkript. Na strani 4.755, red 10 i 11, malo je nespretno prevedeno moje pitanje na koje je meni gospodin Vujić jasno odgovorio, pa ču samo to pitanje da ponovim. Znači, moje pitanje je bilo: "Da li su svedoku poznate odredbe Zakona o krivičnom postupku kojim je predviđeno da ko lažno svedoči, može zbog toga da krivično odgovara?". Svedok je meni odgovorio, ali je meni pitanje loše uneto. I druga intervencija je na stranici 4.774, red 17. Ja sam svedoka pitao: "Posle sastanka u "Veleprometu" kad je video majora Lukića", a u transkriptu je pogrešno uneto "na sastanku u Veleprometu", a to je nesporno da major Lukić nije bio na sastanku u "Veleprometu". Zato sam htio da izvršim tu intervenciju na transkriptu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Vujiću, sad ćemo nastaviti s pitanjima. Ja ču vas zamoliti da odgovarate što kraće, jer smo ograničeni vremenom, a treba da pređemo još značajni deo. Preći ču na događanja u Negoslavcima 19. kada ste došli, oko 20.00 časova. Da li se sećate, da li imate saznanja, da li je sedište organa bezbednosti Gardijske brigade bilo u istoj zgradi gde je bila i komanda Operativne grupe Jug, da li to znate? Da ili ne?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Meni je iz organizacije formacije poznato da je samo major Šljivančanin, načelnik organa bezbednosti, stručni organ komandanta, i samo je on mogao tu da dolazi. A ostali organi - ako ih je pozvao major Šljivančanin ili komandant.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kratak odgovor: Da li je sedište organa tu ili ne, po vama?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne verujem da je...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Odgovorite mi opet sa da ili ne. Da li, kada ste vi došli, i kada je počeo sastanak kod pukovnika Mrkšića, da li je tu već bio prisutan Šljivančanin, ili se priključio naknadno?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: To baš da razlučim ne mogu, očigledno da nije bio ispred nas kada smo se pozdravljali. To znači da je mogao da dođe nekog momenta posle predstavljanja pukovniku Mrkšiću, pukovniku Pavkoviću i potpukovniku Paniću.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da se ne ponavljamo, tu su bile obe vaše grupe, znamo ko su od vaših grupa sve tu bili... Jednu samo digresiju ču napraviti. Hteo sam da juče pitam, pa sam zaboravio. Da li vam je poznato da li su ovakve operativne grupe isle, koje su formirane na nivou ili armije, odnosno Prve vojne oblasti, ili na nivou Uprave bezbednosti, da li su isli i u Operativnu grupu Sever, da li imate o tome saznanja?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nije meni to poznato.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Svi ste zajedno ostali na tom sastanku i posle sastanka sa Šljivančaninom svi ste zajedno otišli u "Velepromet", mislim na vaše dve operativne grupe?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: O sadržini tog sastanka koji ste imali kod Mrkšića i o onome što ste upamtili da su vam govorili Mrkšić i Šljivančanin, vi ste opširno svedočili i kod istražnog sudije Vojnog suda i haškim tužiocima, i na beogradskom suđenju. Slažete se sa mnom u vezi toga?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste takođe u izjavi haškom Tužilaštvu rekli da ste stekli utisak i da ste verovali u ono što vam je Šljivančanin pričao prilikom referisanja na tom sastanku?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite nam, zašto ste vi kao pukovnik prihvatili da vam o zadacima, kako vi kažete, referiše major, a ne komandant operativne grupe? Je l' možete da mi to objasnите?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da prenese zadatke.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I to ste prihvatili?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Prihvatio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate da je na tom sastanku još kod Mrkšića, pukovnika, Mrkšić u vašem prisustvu rekao Šljivančaninu da se javi načelniku saniteta Jovanoviću radi dogovora oko lekara koji treba da sutra idu...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne, to nisam čuo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste vi lično bilo šta govorili na tom sastanku?
SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne. Na kome, precizirajte na kom sastanku?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Mislim na sastanku kod Mrkšića?
SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne, samo je Slavko Tomić znači postavlja po neko pitanje. Da li tu, znači na tom sastanku kod pukovnika Mrkšića, gledali smo i grafikon gubitaka.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nije to bitno.
SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa možda je bitno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Meni je bitno pitanje samo da li ste vi lično nešto govorili?
SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne verujem da sam, i ne mogu da se setim.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste tada ili posle - u razgovoru sa Šljivančaninom - vi rekli da je vas poslala Uprava bezbednosti, načelnik, da stručno pomažete?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne. Slavko Tomić je postavljao pitanja kao vođa grupe.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sad ćemo malo oko ovog razgovora koji ste imali sa majorom Šljivančaninom to veče u Negoslavcima. Govorim o tom sastanku koji je sledio nakon vašeg razgovora sa pukovnikom Mrkšićem. Koliko je po vama taj razgovor sa Šljivančaninom trajao, možete li se opredeliti?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne mogu ni tu da budem precizan, znate. On je... major Šljivančanin je planirao vreme i sadržaj. I sadržaj onaj koji je izneo, to je planirani sadržaj. Svaki starešina se pripremi za sastanak.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U odnosu na vaš razgovor sa pukovnikom Mrkšićem, rekli ste da je po vama to trajalo 10, 15 minuta. E, u odnosu na to, da li je ovo bio duži ili približno isti?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Kraći je, kraći je bio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vama je moj klijent rekao, sad ću na brzinu citirati ono što ste svedočili, da je Vukovar oslobođen, govorio vam je informacije... vi samo potvrdite da li je tačno?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da, Vukovar je oslobođen.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da je došlo do predaje pripadnika suprotne strane na Mitnici?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa nije baš suprotne strane. On je dao izraze koji su se upotrebljavali u zoni borbenih dejstava, znači bilo je: ustaše, neprijatelji, a Hrvati su govorili: četnici, neprijatelji, srbočetnici. To su bili izrazi na bojištu. Izvinjavam se.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Je l' pomenuo predaju na Mitnici?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pomenuo je da je to poslednja tačka otpora i da su postavljeni neki uslovi, i da je išao pukovnik Pavković da realizuje tu predaju.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Rekli ste na stranici 4.493 transkripta pre par dana, da je on tada izjavio da se mnogi potencijalni zločinci kriju u bolnici, da se plaše predaje, da se kamufliraju, da se samopovređuju?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da je nejasna situacija.

prevodnici: Molimo govornike da prave pauzu. Hvala.

SVEDOK VUJIĆ: Izvinjavam se.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja vas samo podsećam šta ste rekli na sednici.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da, da, razumem.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da se, rekli ste, "da se u "Veleprometu" nalaze paravojne hrvatske snage izmešane sa ostalim civilnim stanovništvom", to ste izjavili.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Drugačije sam malo izjavio, sećam se.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja sam pročitao, ako hoćete pročitaćemo. Kako ste izjavili, kažite?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa onako kako je po mom sećanju rekao major Šljivančanin. Znači, na pitanje pukovnika Tomića: "Koliko ima tih... zarobljenih tih ustaša?". Onda je major Šljivančanin rekao da se ne zna baš tačan broj, da su se oni sukcesivno predavalali, da su se mešali i sa civilima, da su i dolazili sa civilima, da se tu ne zna ko je ko, da se u "Veleprometu" nalazi oko 2.000 ljudi izmešanih, da ima više civila nego muškaraca, vojno sposobnih, znači tih ustaša, zločinaca, i da su tamo izmešani i pripadnici Teritorijalne odbrane i da "Velepromet" kao objekat obezbeđuje jedinica vojne policije ili njegove, ili iz nadležnosti pukovnika Mrkšića, na čelu sa starešinom tim i tim.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I rekao vam je da se očekuje te večeri da stignu autobusi kojim bi ti ljudi trebalo...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jeste, mi smo se malo... Sigurno da smo pitali nešto što je nejasno. Ako nismo upoznati sa planom, onda normalno da postoji neizvesnost, znači vojnička, oficirska, znači kako je to planirano. Onda je on rekao da se mi ne sekiramo, baš da tu nećemo doživeti neka posebna iznenađenja, da je sve planirano, da će doći autobusi, da je sve uvežbano.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sada ćemo pogledati opet izjave koje sam vam juče dao. Ja pretpostavljam da ste vi vratili te izjave?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Evo sad ćemo. Ovo je... uzećete izjavu pred Vojnim sudom koju ste dali...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja vas molim, ako je nešto sporno što se mene tiče, vi slobodno mene pitajte, ja ne trebam izjave, to su moje izjave, i vi mene pitajte i ja će vama konkretno odgovoriti. A da me vi sada podsećate da sam tamo rekao jedno, ovde drugo. Ovde smo pred ovim časnim Sudom da sve raščistimo, i to vas molim.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Vujiću...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Izvolite?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Uz asistenciju Pretresnog veća ja vam postavljam pitanje, Sud će reći ako neko pitanje nije dozvoljeno ili ako treba da se pojasni. Ja sam stavio izjave pred vas, jer je to praksa pred ovim Sudom.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja se izvinjavam, možda mi to nije bilo poznato, hvala vam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Za mog kolegu tužioca čitam englesku verziju, stranu 8 i 9, poslednji pasus strane 8 i 9. Ja će vam reći da okrenete stranicu 7... Pardon, prvo će da pročitam prvu vašu izjavu, stranicu 4 BHS, a engleska verzija stranica 4, takođe.

prevodioci: Gospodine Lukiću, molim vas sporije dajte brojeve stranica i imena, ne možemo da vas pratimo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Izvinjavam se prevodiocima ponovo. Engleska verzija strana 4, paragraf 2: "Nakon toga, Šljivančanin nas je informisao da su razbijene i poslednje tačke otpora u Vukovaru, da je već bilo masovne predaje pripadnika jedinica i civila, da je formiran privremeni sabirni centar u preduzeću "Velepromet" u blizini kasarne gde se nalazi oko 2.000 ljudi među kojima ima dosta žena i dece, staraca, drugih civila, da se ne zna ko je od njih učestvovao u oružanoj pobuni, ko je eventualno činio zločine. S tim u vezi, nadalje je rekao, da je potrebno da se odvoje muškarci starosti od 16 do 65 godina od žena i staraca, da se muškarci još noćas po dolasku autobusa ukrcaju u autobuse, prevezu u sabirni centar u Sremskoj Mitrovici, gde bi bio nastavljen postupak prema tim licima." Sad ćemo drugu jednu stvar da pogledamo, pa ćemo onda pitanja da postavljamo. Vaša izjava haškom Tužilaštvu, pogledajte. Za mog kolegu tužioca čitam stranicu 8 engleske verzije, a vi uzmite stranicu 7, zadnju rečenicu vam čitam. Povodom iste činjenice vaše svedočenje je bilo sledeće: "Rekao je da će naš zadatak biti, kad stignu vojni autobusi, da odvojimo ratne zarobljenike od žena i dece u "Veleprometu". Posebno je pomenuo muškarce između 16 i 65 godina. Trebalo je da ih stavimo u autobuse i onda će oni biti evakuisani u Sremsku Mitrovicu prema pripremljenom planu. Rekao je da će autobusi stići u toku noći". Pogledajmo sada šta ste rekli na Beogradskom suđenju povodom iste ove teme. Za mog cenjenog kolegu tužioca stranica 9 engleskog prevoda, a čitam stranicu 33 vašeg svedočenja u *Predmetu Ovčara*. Po istoj ovoj temi ste izjavili, čitam kraj stranice 33: "Da će naš zadatak biti da koordiniramo odvajanje znači muškaraca od 16 do 65 godina od žena i dece, da će autobusi da stignu oko 22.00 ili 23.00 časa i da je situacija - da ne treba posebno da se brinemo, da je situacija pod kontrolom, da su starešine jedinice vojne policije koje obezbeđuju, da znaju svoje zadatke i da se samo čekaju autobusi". E, sad vas pitam. Jeste li sve ovo vi izjavili, pod jedan?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jesam, različitim istražiteljima... o istoj temi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I u suštini...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Isti sadržaj, iste ključne reči. Sad vi pitajte, izvolite.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Moje pitanje je povodom druge ključne reči. Zašto ste ovde, pred ovim Pretresnim većem prvi put rekli stvari koje niste rekli čak ni tužiocu kada su bile pripreme za vaše svedočenje, da vam je tada Šljivančanin rekao da je trijaža već izvršena? To ste prvi put rekli ovde, je l' tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: To je rekao pred... ne samo pred mnom, nego pred svima, pred svima. Jeste, rekao je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Zašto ste tri puta govorili potpuno drugačije?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa bila su tri različita pitanja, znači od tri različita predstavnika suda, od tri sudije. Svako je različito postavljao pitanje i nastojao da vidi da li ja tu nešto skrivam, da li ja nešto tu pomeram, da li tu nešto nije jasno i želeo je da rasvetli šta smo mi dobili kao zadatak. Ja sam pred ovim Sudom rekao iskreno sada odgovarajući na vaše pitanje, da je takav bio redosled i da je tako bilo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači, prilikom svedočenja pred Vojnim sudom i prilikom svedočenja u Beogradu, gde ste saslušavani u svojstvu svedoka, i kod istražnog sudije Alimića, gde ste saslušavani u svojstvu svedoka - vi ste prečutali tu činjenicu koju ste rekli ovde?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nisam prečutao, gospodine Lukiću. Sad bih ja volio da znam šta je major Šljivančanin rekao pred predsednikom Vojnog suda - šta sam ja tamo radio i šta mi je prenio. Ja bih volio to da znam, ali ja to ne znam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro, idemo dalje. S obzirom na zadatak koji ste dobili od nadležnih još iz Uprave bezbednosti, onih koje sam vam na početku juče rekao, s obzirom na ono što ste vi zamislili - zašto ste došli u Vukovar, i zašto vi kao visoki oficir, kako kaže tužilac - Uprave bezbednosti, idete sada samo da vršite utovar autobusa, a da ne radite ono zbog čega ste došli, objasnite?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa zato smo, gospodine Lukiću, došli. To je najsloženije, najsloženije pitanje u istoriji ratova koliko sam ja učio. Odvajanje ratnih zarobljenika od civila i sačuvati njihove živote... i dovesti ih na mesto bezbedno za obavljanje procesualnih pitanja iz nadležnosti pravila međunarodnog ratnog prava.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: I verovatno imajući u vidu šta se tamo može sve dešavati, znači, nadležni generali koji su odgovorni za zakone i pravilo su poslali tri pukovnika da doprinesu da se tamo u redu izvrši taj zadatak.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Vujiću, vama je uvek kada ste davali izjave dato pravo da izvršite ispravke u odnosu na ono što ste prethodno rekli. Ako ništa drugo, bar pred Haškim tužiocima 2002. godine, i bar pred gospodinom Mooreom, pre sedam dana. U vezi ove činjenice nikad niste rekli to što ste rekli pred Sudom?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja sam ovom činjenicom izvršio ispravke, gospodine Lukiću, to što sam rekao sada pred vama i prisutnim gospodinom Šljivančaninom. Jer pre

toga pred svim - i kod Specijalnog suda i kod vojnog postupajućeg sudije nije bio prisutan major Šljivančanin. Ali ja sad sa njim poravnavam to šta sam ja čuo i šta je on rekao. Neka on vama kaže da li je to istina ili nije.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Odmah ču reći poziciju mog klijenta - da on tvrdi da to nije rekao tada, već da je rekao ono kako ste vi svedočili u svim dosadašnjim...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: E, neće biti baš tako, jer tu ima i drugih svedoka.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste odmah posle sastanka sa Šljivančaninom pošli u "Velepromet", jel' tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jesmo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nikad do sada odnosno, do četvrtka prošlog da kažem, do svedočenja pred ovim Pretresnim većem, vi niste rekli, pa čak ni kolegi tužiocu kada ste radili pripreme, da je Šljivančanin sa vama držao sastanak ispred Komande, na putu. To ste prvi put rekli ovde u sudnici.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jesam. Ne na putu, pa nisam baš rekao da je na putu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ali ispred zgrade?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa ispred zgrade, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Te Komande?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Te Komande.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A gospodinu Mooreu, kada ste pravili izmene vaše izjave, pre neki dan, na sastanku u Tužilaštvo 14. februara ste potpisali, potpisali ste tu izjavu kada je, gospodinu Mooreu čitam, član 1 *adenduma*, "kada je sastanak sa majorom Šljivančaninom 19. novembra u komandnom mestu u Negoslavcima", i tako dalje. Znači opet ste rekli "u komandnom", a ne "napolju" - i kod njega čak?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa gospodine, bio je i deo sastanka i na komandnom mestu sa Šljivančaninom, bio je deo... i ispred zgrade, deo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da zaključim...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ali isti je sadržaj, o istom zadatku je reč, i on je nas informisao... Izvinjavam se.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači, sastanak sa Šljivančaninom se produžio iz tog prostora Komande i tu na ulici, i onda ste pošli pravo...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nemojte na ulici, to je... bukvalno će biti shvaćeno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pozicija mog klijenta je da ste vi tada, kada se polazilo u "Velepromet", izrazili želju, odnosno rekli, da sutra hoćete da idete u bolnicu?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ma ne, ja sam... i tada je bilo reči o bolnici, jer je pukovnik Slavko Tomić pitao: "Da li će se večeras prazniti bolnica?" Major Šljivančanin je rekao da neće, znači dok se ne utvrdi stanje u bolnici, tek sutradan pre podne, i da će se odlučiti ko će tamo da ide, a da je to drugi plan, i da će on da rukovodi lično tim planom.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Idemo sada na drugu temu povodom istog događaja. Pogledajte sada vašu izjavu pred Vojnim sudom. Koliko ja vidim, a složićete se sa mnom, pola stranice gustog teksta se odnosi na ono što su vam tada pričali Mrkšić i Šljivančanin, je l' tako? Nije ušao odgovor samo, molim vas. Slažete se sa mnom, je l' tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Slažem se.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Izjava istražiteljima haškog Tužilaštva povodom razgovora koji je trajao četiri dana, jedna i po stranica gustog teksta se odnosi na ono što ste zapamtili i preneli u vezi tog razgovora, je l' tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste tada, kada ste davali haškim tužiteljima tu prvu izjavu, dali jednu korekciju u odnosu na izjavu pred Vojnim sudom, a to je ono kako je istražni sudija Trifunović interpretirao - kako vi slušate one zvuke sa "Ovčare". To ste skrenuli haškom tužiocu da u tom smislu je ta izjava loše uneta, je l' tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Odgovorite mi samo sa da ili ne, pa čemo da idemo dalje. Vi nikada ni jednom sudiji, ni jednom organu, ni haškom Tužilaštvu nikada niste pomenuli rečenicu koju ste prvi put rekli ovde, a dva dana pre toga mom kolegi gospodinu Mooreu, onu rečenicu koju ste svedočili na stranici 4.497 da vam je Šljivančanin dobacio kad ste već polazili: "Nemojte se začuditi ako neki četnik zakolje nekog ustašu", jel' tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: "Nemojte se iznenaditi ako četnici tamo budu klali." Je l' tako zapisano u onom...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pomenute su i ustaše.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: "Ako četnici budu tamo klali". Je l' zapisana rečenica gospodine Lukiću molim vas, uz to ide i komentar zastavnika Korice koji kaže...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Jeste, jeste, ušlo je.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa ja moram da je kažem: "Baš će biti interesantno..."

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Šta je rekao, kažite?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: "Baš će biti interesantno da četnici održe javni čas iz klanja."

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sad ste to ponovili, ali mi niste odgovorili. Moje pitanje je bilo drugo, ne da ponovo čujem to, nego da pred ovim Pretresnim većem kažete da to nikad do sad niste izjavili, je l' tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pred ni jednim prethodno sudom ili institucijom pred kojom sam davao svoj iskaz.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ćete se složiti sa mnom da je to rečenica koja se lako ne zaboravlja, da je to rečenica koja sigurno izaziva neku zebnju, je l' tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Izaziva. Posebno kod mene koji sam sukcesivno razmišljao i doživeo takav gest od vojvode, znači zapovednika, kako kažu Hrvati, a mi kažemo starešine jedinice, znači četnika, kako se on predstavio, koji je držao meni krvav nož pod grlom.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To ste rekli. I te rečenice ste se setili naknadno kad ste došli kod gospodina Moorea?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne, ja sam to pamlio dugo, dugo sam pamlio. Ja sam to nosio 14 godina gospodine Lukiću, 14 godina. I ja sam sretan što pred ovim Pretresnim većem ću moći i svoje emocije na neki način da iskažem, a i da ih sačuvam, a da poravnam neko stanje u svojim mislima.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite mi, taj dan kad ste otišli u "Velepromet", na sastanku sa Borisavljevićem i sa vašim kolegama, tu je bio i Korica. Jeste komentarisali tu rečenicu što ste čuli od Šljivančanina?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ma ne gospodine, gde ćemo to da komentarišemo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Sad ćemo pročitati stranicu 7, samo trenutak da vidim... stranicu 7 izjave haškom Tužilaštvo, engleska verzija, stranica 9. To se opet odnosi na taj razgovor sa Šljivančaninom, kako ste to rekli haškom Tužilaštvo. Pa ste rekli: "Takođe je pomenuo da se nekoliko pripadnika Štaba jedinice Srpske teritorijalne odbrane iz Vukovara nalazi u "Veleprometu". Međutim, nije nam rekao nikakve detalje o tim jedinicama".

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da, šta je sporno?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nije sporno? Dobro, idemo dalje.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ali šta je sporno u odnosu na prethodne izjave ili ovo što kažem sada pred ovim Pretresnim većem i pred vama?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ovu rečenicu koju ste rekli haškim Tužiocima vi ne demantujete, nije sporna, jel' tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nije sporna.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Idemo dalje. Uzmite vašu izjavu pred Vojnim sudom, stranica 7, engleska verzija za mog kolegu Moorea, 8 kraj i 9. Kad ste došli ponovo kod pukovnika, aha... Izjava Vojni sud, izvinjavam se prevodiocima, stranica 7, preposlednji pasus, čitam BHS verziju, druga rečenica. Opisujete šta ste rekli Mrkšiću kad ste došli. "Tom prilikom sam zamerio i zbog toga što nismo bili upoznati sa stvarnim problemima, a u vezi ponašanja teritorijalaca i dobrovoljaca, pa unapred nismo imali plan kako postupiti u toj situaciji".

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ni to nije sporno za mene, gospodine Lukiću.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači, Mrkšiću ne zamerate... Mrkšiću zamerate što niste upozoreni, a Šljivančanin vam rekao da tamo može da bude nešto loše.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Kako... vidite kako se sukcesivno odvijaju problemi i situacija. Da li, da li je postupajući sudija Vojnog suda mene saslušavao na okolnosti počinjenog zločina, da li je on mene saslušavao već na okolnosti lica koja su eventualno počinila zločin, ili je mene saslušavao na okolnosti mog boravka i prisustva događajima i opisu određenih događaja kroz činjenice? Znači...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Molim vas, molim vas... samo čekam... odlično. A što ste onda toliko pričali o svemu, i njemu i haškim tužiocima, a ne kažete ovu rečenicu?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Zato što me je sudija postupajući tako pitao. Drugi istražitelj me malo drugačijom metodologijom pitao. Tako su i moji odgovori usledivali.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dozvoljavam da moj cenjeni kolega Moore ima metodologiju posebnu. Da vas podseti na te stvari.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne, ja sam došao na ovaj Sud da konačno, znači poravnamo sve ovo što sam ja, vidite koliko tu ima papira, koliko ima tu pitanja.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: 'Ajmo dalje, molim vas. Idemo s pitanjem, odgovorili ste. Da li ste vi u skladu sa svojim ovlašćenjima tražili od mog klijenta da preduzme neke mere u vezi događaja, to - da li ste od njega nešto tražili, da ili ne?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja bih vas molio da kažete ime, nemojte klijent, ja poštujem majora Šljivančanina.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste od majora Šljivančanina, kada ste se vratili iz "Veleprometa" tražili da on preduzme neke mere?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ma zašto bih, pa to je njegova jedinica. On je mene poslao u objekat za koji je on odgovoran, za objekat za koji je odgovoran major Šljivančanin pukovniku Mrkšiću.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: O tome ćemo posle. 'Ajmo još samo povodom ove teme da se časkom bacimo na vašu izjavu pred Beogradskim sudom, stranica je 34, za mog kolegu Moorea, engleska verzija, stranica 10.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Izvinjavam se, gospodine Lukiću. Koju ste rekli stranicu?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: 34. Sredina dole.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: "Za vreme sastanka i izdavanja zadatka...", sad govorite o sastanku sa Borisavljevićem, inače...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: I sa grupom starešina. Znači, nije najstariji tu Borisavljević, tu je najstariji pukovnik Tomić po godinama i po...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Molim vas, saslušajte citat.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Razumem.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: "Ja za vreme sastanka i izdavanja zadataka zapazio sam da na vratima te prostorije proviruju neke glave, bradate, pomalo neuredne i stavio sam primedbu: "Ko su ovi ljudi?". Do tada još nisam znao da postoji tu jedinica koju su zvali četnici i nisam predviđao, niti čuo, neke elemente procene - da bi mogli imati neke neugodnosti sa te strane. Verovatno je to za mene bili veliko iznenadenje".

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Tačno sam tako rekao. Tako sam rekao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Jel' tačno to što ste rekli?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa šta, ne znam šta je tu sporno, gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Idemo dalje. Vi ste u svim... ovom svedočenju pre svega, rekli da je najautentičniji izraz vašeg svedočenja transkript sa beogradskog suđenja, jel' tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: I ovoga suđenja, gospodine Lukiću.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Slažem se.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ovde su prisutni okriviljeni.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I u Beogradu...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nisu bili prisutni.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nisam pitanje postavio. Ovo što sam sad pročitao, gde ste svedočili u svojstvu svedoka pod zakletvom, je dijametralno suprotno u odnosu na činjenicu koju ste rekli pred ovim Sudom, da ili ne?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nije.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala, idemo dalje. Idemo na "Velepromet". Vaš odlazak u "Velepromet", sad ćemo o tome. Da li ste tog dana imali saznanja da je tog istog dana tokom prepodneva, znači manje 12 sati pre nego što ste vi došli, u istom tom objektu, "Veleprometu" bio Cyrus Vance sa vrlo visokom delegacijom? Jeste čuli to?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: To sam čuo u sredstvima informisanja. I video da se u njegovoj pravnji nalaze oficiri, znači video sam gospodina Nebojšu Pavkovića, pukovnika. Ali nisam znao da je obilazio ""Velepromet" i nisam znao šta je smešteno u "Veleprometu", znači šta je on video. Jer on je mogao da vidi jednu sliku, a ja sam mogao da vidim sliku koju sam ja ovde opisao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Slažem se. Govorim sada u ime pozicije mog klijenta, odnosno gospodina Šljivančanina. Da li biste vi kao oficir bezbednosti dozvolili da neka delegacija na visokom nivou uđe u neki objekat gde postoje opasnosti i neke situacije koje mogu da izazovu velike posledice?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nije mi to poznato. Ja vam opet ponovljam da ne mora da bude ista slika koju sam ja video i činjenice koje sam doživeo u odnosu na ono što je pokazano gospodinu Vanceu...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Molim vas, pitanje je bilo drugo.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nije, isto pitanje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste oficir bezbednosti, zaduženi za neku oblast, za bezbednost oblasti i dolazi vaš komandant, na primer...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Gospodine, ne treba. Ja znam ko je gospodin Cyrus Vance.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa ja znam i zašto je došao, pa nećemo... zašto je on došao tu, on je... i normalno...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Čekam prevod. Imamo problem, gospodine Vujiću i pravimo veliki problem. Neće transkript posle odgovarati nikome, molim vas. Idemo na drugu temu, pa čemo se možda vratiti. Postaviću vam par pitanja za Srećka Borisavljevića. Ja ћu vam reći da se u jednoj stvari slažem sa vama, a to je da je gospodin Srećko Borisavljević bio po bezbednosnoj liniji potčinjen gospodinu Šljivančaninu, on je bio kapetan I klase i u okviru organa bezbednosti u Gardijskoj brigadi, to je moja pozicija.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: I policijskoj liniji, gospodine Lukiću.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ne, molim vas.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Znači, vidite da je...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Molim vas, odgovorićete. Pozicija moja, ja tvrdim da on nije bio starešina Vojne policije nigde, da je postojao starešina Vojne policije u "Veleprometu" koji se zvao Nenad Bajić, a da je Srećko Borisavljević bio organ bezbednosti u kasarni koji je bezbednosno pokrivač i "Velepromet". Da li grešim?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne grešite, gospodine. Ja ћu sada i tu da budem iskren pred ovim Pretresnim većem. Nenad Bajić je moj komšija. Znači, ja sam ulaz 74, a on je ulaz u zgradu 82. Ja sad kad se vratim, ako se vratim živ tamo, ja ћu pozdraviti njegovog oca. Znači, ja sam znao ko je Nenad Bajić, ja sam video tamo Nenada Bajića. Ali tamo je komandovao kapetan I klase Borisavljević Srećko. Ko je njemu to naredio, to zna major Šljivančanin i pukovnik Mrkšić.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite mi?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne znam ko je odredio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Srećko Borisavljević je bio zadužen od mog... gospodina Šljivančanina, klijenta, kako je vama rekao, da vas dočeka...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: On je za mene onaj ko je predao raport, gospodine Lukiću. U vojsci zna se se ko je to. Nemojte, molim vas.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine predsedavajući, ja stvarno pokušavam da držim korektno tenziju, ali bih molio samo da ovaj, se skrene pažnja svedoku. Ja pokušavam da stvarno se fokusiram isključivo na pitanja i ne želim na bilo koji način da pravim tenziju. Mislim da i svedok ne očekuje od mene nikakav razlog da pravim tenziju, da bi se povisili tonovi.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja se izvinjavam, ali vi mene vodite na provokaciju.

SUDIJA PARKER: Molim da vodite računa gospodine, da postupak ovde je takav da pitanja postavlja advokat, a ne sudije. To je možda postupak na kakav vi niste navikli u vašem sistemu. Tako da, kada zastupnici obe strane, kako Tužilaštva i svakog od optuženih postavljaju pitanja, to je način na koji mi možemo da saznamo za događaje. Ukoliko advokat postavlja pitanja u vezi sa temama ili konstatacijama sa kojima se ne slažete, vi to možete reći. Ukoliko smatrate da postavlja pitanja ili povlači teme kojima se protivite, možete to da kažete. Međutim, nemojte misliti da advokat pokušava to da učini da bi vas uznemirio ili okrenuo protiv sebe. To je njegov posao i njegova odgovornost da vam postavi ta pitanja da biste vi mogli da iznesete vaš komentar o tome, tako da mi znamo koji je vaš stav o datoj temi. Dakle, molim vas da pokušate da mirno odgovorite na pitanja i da naznačite da li se slažete sa onim što vam je rečeno ili ne. Ako se ne slažete, možete da kažete u čemu se ne slažete.

SVEDOK VUJIĆ: Hvala vam, poštovani predsedniče Suda.

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Lukiću, izvolite.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala, časni Sude. Gospodine Vujiću, 'ajmo samo kratko ako može. Ako želite nešto da dopunite, tu je gospodin Moore, a i ja ću vam svakako dati mogućnost da date objašnjenje. Juče ste rekli meni, potvrdili svoju izjavu koju ste dali Haškom tužilaštvu kad sam vas pitao za evakuaciju bolnice, da je operacijom evakuacije rukovodio Šljivančanin, a da je komandovao starešina Vojne policije koji je tamo bio i koga ste upoznali. To ste juče rekli. Danas vas pitam, pitam vas kao stručnjaka: Organ bezbednosti samo može da stručno rukovodi Vojnom policijom, a komanduje starešina, jel' tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da li je major Šljivančanin... ja se izvinjavam pred ovim Pretresnim većem, znači i vama. Prvo moje, znači moje tumačenje uloge majora Šljivančanina je bilo da je on obavljao i funkciju organa bezbednosti i komandanta Vojne policije.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja ću da vam odmah kažem da nije nikad bio komandant, postojala su dva bataljona Vojne policije sa dva komandanta bataljona. Ali pošto vi očigledno niste imali tu informaciju, ići ćemo dalje.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja znam da je jedan od komandanata bio major Kavalić i da ga tamo nije bilo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Njega je zamenio major Šušić Jovan, ali nije tema.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Moj odgovor je da je major Šljivančanin rukovodio evakuacijom bolnice.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad, vratimo se na "Velepromet". Srećko Borisavljević vam je kako kažete predao raport. Odatle ste bacili očima pogled na situaciju i otišli da održite sastanak. To je vaše svedočenje, jel' tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U izjavi Haškom tužilaštvu svedočite da je sastanak trajao, po vama, između 23.00 i 23.30, to ste rekli i ovde gospodinu Vasiću, to ste rekli i pred sudijom Vojnog suda, ta satnica. Jel' tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ma, ja smatram gospodine Lukiću, da nije toliko relevantno to u koje je vreme održan sastanak, nego da je relevantan sadržaj sastanka. I da je relevantno da je sastanak održan pre postupanja, znači pre izvršenja zadatka, pre ukrcavanja, i da je sastanak održan pre dolaska autobusa, i da su postavljeni zadaci. To ja smatram da sam rekao u svim izjavama izuzev, što je u izjavi kod Vojnog suda, postupajući sudija unio neki obrat ili raspored tog događaja, da smo obilazili, sastanak održan posle i tako, u tom smislu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Moja teza, a vi ćete mi reći da li grešim, da vi ovo vreme za koje vas ja pitam, a za koje smatram da je bitno, namerno pomerate da biste opravdali tu činjenicu drugačijeg iskaza kod Vojnog suda?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne gospodine Lukiću, ja sam prepostavljaо da vi vodite ka tome da razjasnite šta se tamo dešavalо i redosled dešavanja, a ne šta sam ja rekao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo, molim vas... nije ušlo moje pitanje mojom greškom.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A moja teza je bila da ja tvrdim da vi namerno pomerate to vreme da bi time opravdali različito vaše svedočenje pred Vojnim sudom kad ste rekli da ste prvo obišli objekat, a onda tek zakazali sastanak.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne gospodine Lukiću, pa nisam ja jedini svedok iz tog prostora.

ADVOKAT LUKIĆ: Hvala.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vujiću, vi izvodite zaključke čak i pre kraja pitanja gospodina Lukića, a prevodilac je negde pola rečenice iza vas, tako da prevodilac ne može da završi rečenicu gospodina Lukića i da čuje šta vi kažete, a to je nešto što se stalno dešava. Pa vas molim da pokušate da držite jezik za zubima neko vreme, i da sačekate da se završi sa pitanjem, i da prevodioci završe sa prevodom, a onda odgovorite. Hvala.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Izbrojte do pet, to bih trebao isto i ja da uradim, kad čujete moje pitanje. Vratiću se na ovo malo kasnije. Sledeće pitanje: Da li se sećate kada ste imali razgovor sa Šljivančaninom u Negoslavcima i taj prvi sastanak - da vam je Šljivančanin rekao da tim centrom, "Veleprometom" rukovodi Štab Teritorijalne odbrane Vukovar koji se tu i nalazi? Da ili ne?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam znači ime Ljubinko Stojanović nešto?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC MOORE: Izvinjavam se što prekidam. Međutim, radi se o formulaciji pitanja, to je ono što me zabrinjava. Da li se sećate da vam je Šljivančanin rekao da je Štab Teritorijalne odbrane... i tako dalje. Ukoliko moj uvaženi kolega želi da sugeriše da je Šljivančanin zaista to rekao, mislim da to treba jasno naznačiti tako da svedok može to da potvdi ili ne, a ne ovako uzgred da se to pomene i da se na taj način sugeriše jedna činjenica kao tačna, a da to nikad nije jasno naznačeno. Dakle, mislim da ako je to ideja, da je treba jasno naznačiti.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, da li su to vaše instrukcije u vezi sa aspektom nečega što je vaš klijent rekao? Možda je bolje da dozvolite svedoku da da direktan komentar, a ne da ga pitate da li se sećate toga i toga.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja sam pokušao svedoku da kažem tačno ono što je meni interpretirao moj klijent da je tom prilikom rekao, njegove reči. Doslovce sam tako i pročitao taj deo onoga da li se seća moj klijent kada je meni dao intervenciju, i u tom smislu postavljam pitanja. Gospodine Vujiću, da li je Šljivančanin vama tom prilikom pomenuo činjenicu da je "Velepromet" u nadležnosti TO Vukovara i da se tamo nalazi Štab?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne, tamo je sve... izvinjavam se.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možete odgovoriti.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Tamo je sve izmešano. I civili, i ratni zarobljenici, i teritorijalci.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam znači nešto ime Žigić Nenad?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne znači mi ništa, gospodine Lukiću.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li su na sastanku koji je bio u "Veleprometu", koji ste držali zajedno u prisustvu vaših starešina i starešina iz, kako vi kažete, Vojne policije i Borisavljevića, da li je tu bilo, na tom sastanku, prisutan i neko iz Štaba Teritorijalne odbrane Vukovar? Da se tako predstavio, da je prisutan na sastanku?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nije, meni se nije takav predstavio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vaša izjava pred Vojnim sudom, stranica 5, engleska verzija takođe stranica 5, sredinu čitam. "Takođe, na sastanak su došli i predstavnici, odnosno starešine jedinice TO i dobrovoljaca koji su bili pozvani". Jeste izjavili to?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da objasnim.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hajde.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Znači, ako vam neko postavi zamka pitanje, da li su tamo bili prisutni i predstavnici Teritorijalne odbrane, ja kažem jesu. A da sam rekao nisu, onda nisu. Kad sam posle objašnjavao kako su se glave promaljale, sa bradama i u drugoj uniformi, ne u uniformi JNA, znači ja sam već odgovorio i na ovo pitanje. A da nisam odgovorio, opet bi bilo sporno kako da odgovorim.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro, idemo dalje. Na suđenju 16. februara... oprostite samo trenutak... znači na suđenju, ja mislim da je to bilo 16. februara, ja imam stranu 73 radnog transkripta, nemam na žalost zvaničnu stranicu, ali ste izjavili ako se sećate, kad ste počeli da praznите tu prostoriju, da ste zvali, vikali gde je Srećko Borisavljević, da njega nije bilo, pa ste onda rekli Cekiću da pošalje nekog starešinu kod Mrkšića da pošalje pojačanje, jel' tako? Tako ste svedočili.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jesam. I tako sam postupio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite mi, setite se, da li ste vi možda Borisavljeviću rekli da ide kod Mrkšića?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nisam, gospodine Lukiću. Borisavljević je otišao iz tog prostora kao što je otišao i pukovnik Tomić. I ja sam u mojim izjašnjenjima pred ovim Pretresnim većem upotrebljavao izraz da su me izdali.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Čuli smo. Uzmite zapisnik sa svedočenja u Beogradu, stranicu 37, za moje kolege to je na stranici 15. Čitam prvi pasus, sredinu: "Naredio sam kapetanu Srećku Borisavljeviću da se obrati pukovniku Mrkšiću za pomoć i da dođe pojačanje jedinice Vojne policije - da moramo izvršiti zadatak.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jesam, to sam rekao pred Specijalnim sudom.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pod zakletvom?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pod zakletvom.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I ovde svedočite pod zakletvom.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pod zakletvom.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Idemo dalje.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jel' tražite od mene neko objašnjenje, gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tu je kolega tužilac, njemu će te sigurno trebati da objašnjavate dosta.

SUDIJA PARKER: Pretresno veće će hteti da se to pitanje razjasni, gospodine Lukiću.

ADVOKAT LUKIĆ: Ja se izvinjavam.

SUDIJA PARKER: Hvala. Gospodine Vujiću, izgleda da se vi slažete da ste pod zakletvom pred Sudom u Beogradu rekli da ste naredili kapetanu da ide pukovniku Mrkšiću da dovede pomoć. I na osnovu vašeg iskaza ovde i onog što ste rekli pre nekoliko minuta je da niste naredili kapetanu da ide kod pukovnika Mrkšića po pomoć, da vas je on napustio, da ste to naredili nekom drugom. Ja vas molim da mi to razjasnite. Da li ste naredili kapetanu, nekome drugom, ili nikome, da ode kod pukovnika Mrkšića po pomoć?

SVEDOK VUJIĆ: Poštovani gospodine Parker, ja ostajem pri izjavi koju sam dao ovog momenta i kada sam prethodnih dana rekao kako sam postupio i kako sam izdao naređenje. To znači da sam prvo dva puta prozivao glasno kapetana Borisavljevića da se odazove i da mu izdam naređenje da ode kod pukovnika Mrkšića, da objasni situaciju i da traži pojačanja jedinice Vojne policije. Na Beogradskom sudu, ja sam na pitanje sudije kako sam postupio, objasnio da sam prozivao, znači, da sam naredio kapetanu Borisavljeviću. Ali ja tamo nisam rekao pred Specijalnim sudom i prisutnim svim članovima Veća i prisutnim advokatima Odbrane i članova porodica - da ne bih uznemiravao i sebe i tu javnost. Ja sam svoje korekcije i svoju istinu izneo pred ovim Pretresnim većem.

SUDIJA PARKER: Da li sam onda dobro shvatio da vi sada tvrdite da ste vi dopustili da se takav utisak stekne pred Sudom u Beogradu, naime, da ste vi naredili tom kapetanu da on ode kod pukovnika Mrkšića za pomoć?

SVEDOK VUJIĆ: To gospodine predsedniče nisam rekao u nameri i u zloj nameri. Ja pred Većem u Beogradu nisam rekao ni da su mene napustili članovi mojeg... tima i operativne grupe - pukovnik Slavko Tomić i pukovnik Kijanović. To je meni isto također bilo veoma teško da to iznesem pred Većem u Beogradu.

SUDIJA PARKER: Dakle, prepostavljam da ste na moje pitanje odgovorili sa da?

SVEDOK VUJIĆ: Ja, izvinjavam se, gospodine predsedniče... ja sam odgovorio da sam postupio u stvari kako sam izneo pred ovim Pretresnim većem. A tamo sam postupio tako što mi je bilo teško da iznesem da tamo nije bilo kapetana Borisavljevića, da je napustio zadatak. Isto mi je bilo teško da iznesem da su zadatak napustili i moji prepostavljeni, Slavko Tomić i njegov... i član grupe pukovnik Kijanović.

SUDIJA PARKER: Dakle, ono pitanje koje sam vam ja na početku postavio, da ste vi dopustili da u zapisnik u Beogradu uđe tekst na osnovu koga se stiče utisak da ste vi naložili kapetanu da ode pukovniku Mrkšiću po pomoć, dakle vi ste na to odgovorili - da? Vi ste mi sada objasnili razloge, ali... Hvala. Gospodine Lukiću, možete nastaviti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste, to smo malopre već rekli, zaista u odnosu na prvobitnu izjavu koju ste dali pred Vojnim sudom izvršili korekcije u odnosu na taj tajming dešavanja u "Veleprometu", i rekli ste da je faktički bilo ovako kako ste svedočili pred ovim Sudom. Ako ste došli u 20.00 časova u Negoslavce, a to je dosta pouzdana informacija, tako piše u dnevniku Gardijske brigade, ako je sastanak s Mrkšićem trajao 15 minuta, ako je sastanak sa Šljivančaninom trajao 15 minuta, ako vam do "Veleprometa" treba, rekli ste prvo 45 minuta, pa i sat vremena, ako ste onda po tome došli u "Velepromet" da kažemo u 22.00, šta radite sat vremena u "Veleprometu" ako ste odmah zakazali sastanak? To je moje pitanje?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nisam vas razumio. Znači šta je sporno, koje vreme je sporno?

67 Makenzijeva, 11 110 Beograd, Srbija

67 Makenzijeva, 11 110 Belgrade, Serbia

Tel/Fax: +381 11 3444 313 +381 11 3444 314

Email: office@hlc-rdc.org • Home Page: <http://www.hlc-rdc.org>

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sporno je da ste vi imali viška sat vremena. Sporno je da ste vi došli u "Velepromet" u 22.00, a da je sastanak počeo u 23.00.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne gospodine Lukiću, što vi tvrdite da je tako? Ja kažem da smo bili u "Veleprometu" sve vreme dok nisu došli autobusi. Znači, koje je to vreme? Moralo je biti...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ne to, molim vas. Pitanje početka sastanka u odnosu na trenutak dolaska. Ja tvrdim da ste vi došli u 22.00, a da je sastanak počeo u 23.00 i tvrdim da ste u međuvremenu obišli objekat. Znači, tvrdim da se taj događaj činjenično odigrao onako kako ste svedočili pred Vojnim sudom, a što ste kasnije uvek osporavali. To je moja teza.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nije gospodine Lukiću, ja se izvinjavam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Pročitaću vam sada stranicu 5 zapisnika Vojnog suda koji vi osporavate. Da bih Pretresno veće upoznao sa činjenicom koju vi osporavate, a koju ste izjavili pred Vojnim sudom. Za moje kolege stranica 6 engleske verzije, paragraf 2: "U međuvremenu su došli autobusi ispred "Veleprometa" u pratinji jedinice Vojne policije, a ja sam tog momenta zakazao sastanak svih starešina koje su se nalazili u sabirnom centru "Veleprometa" kako bi se dogovorili kako ćemo ovaj zadatak dalje da izvršavamo". Meni... oprostite, moje... znači ja znam vašu poziciju, ali meni logika ovog vašeg svedočenja ne pokazuje da se radi o zabuni. Imate ovde sled događaja, autobusi, zakazivanje sastanka...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nije gospodine Lukiću. Ja vam tvrdim, znači da je sled događaja, izvršenje zadatka, zavisilo od dolaska autobusa. Znači, treba tačno utvrditi da kaže pukovnik Mrkšić i major Šljivančanin kada su došli autobusi. A autobusi su morali - neko da ih doprati, da ih doveze, da imaju starešinu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Ostali ste pri svojoj tezi, idemo dalje. Odgovorite mi kratko. Nakon odlaska autobusa, vi ostajete do kraja, do odlaska zadnjeg autobusa i onda se vraćate u Negoslavce, jel' tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tvrđili ste ovde i sad ste ponovili i rekli ste da to niste hteli da kažete pred Beogradskim sudom, da su vas vaše kolege, Tomić i Kijanović faktički ostavili na cedilu, da se tako izrazim. A na stranici 7 istog svedočenja pred Vojnim sudom ste izjavili, i niste nikada demantovali ni jednom organu, nikad, sledeću rečenicu. Za mog kolegu engleska verzija - stranica 8: "Ja nisam krenuo sa kolonom, već sam ostao zajedno sa svim ostalim starešinama u krugu "Veleprometa".

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: U kojoj izjavi, gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Trifunović, Vojni sud. Tačno je da niste rekli da su oni otišli, ali ste insistirali da uđe u zapisnik ili...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nisam insistirao, nego tako sam rekao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kakav bi vaš bio komentar ako bih vam ja rekao da smo pred ovim Haškim sudom slušali svedočenje žrtava, do tako kažem, znači lica iz

"Veleprometa" koji su otisli i odvedeni te noći, koji kažu da su napustili "Velepromet" oko 04.00, da li oni greše ili vi?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Iz "Veleprometa"?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa možda, ako ih je neko sakrio i da su zadržani... i da ja nisam znao za te žrtve.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Evo ovako. Ići ćemo sada na sledeći sled događaja, dolazak opet u Negoslavce. VI ste izjavili da je Šljivančanin bio isped Komande u Negoslavcima kada ste se vratili iz "Veleprometa". Rekli ste da su tu bili Tomić, pomenuli ste Kijanovića. Da li su se s vama tu ispred Komande vratile i ove ostale kolege koje su bile s vama: Stošić, Munčan, Korica?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jesu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja ne znam da li vi zname, ali pozicija mog klijenta je da je on te večeri imao puno velikih aktivnosti, da je imao razgovore sa Vesnom Bosanac, da je imao susret sa Marinom Vidićem, da je imao susret sa Aleksandrom Vasiljevićem, da je otisao na "Ovčaru" da obide izbeglice koje su tu zanoćile. Njegova pozicija je da se vi uopšte niste videli više te večeri, to on tvrdi?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Koje je vaše pitanje, gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sad ču da vam kažem, samo da kažem poziciju. Vi ste svedočeći ovde pred Sudom rekli na zapisniku da ste Jerku Crmariću generalu, na stranici 4.522 rekli šta ste doživeli u "Veleprometu", pa je na pitanje koje vam je postavio kolega tužilac na stranici 4.523: "Da li ste njega, generala Crmarića informisali oko ubistava?" vi ste decidirano tada, kolegi Mooreu, tužiocu izjavili da vi u tom trenutku niste imali te informacije. To je ovde u Hagu u transkriptu. Moje pitanje: Da li ste pominjali mom klijentu iako tvrdite da ste ga videli tada u 1.00 noću, da li ste mu pominjali sukobe koje ste imali, da li ste mu pominjali ubistva? Šljivančaninu?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Gospodine Lukiću, ja kada sam se vratio na komandno mesto, znači tu je bilo više starešina, kao što sam rekao. Znači oni su ulazili, izlazili, osmatrali ono što sam i ja osmatrao. Tu je bio i major Šljivančanin. Ja prihvatom da je on sve izvršavao te zadatke kao što ste rekli, ali je isto tako dolazio kod pukovnika Mrkšića da ga informiše o postignutim rezultatima u izvršavanju zadataka. Major Šljivančanin je držao sastanak sa nama, u vezi sa postignutim rezultatima utvrđivanja spiskova u bolnici.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To ste objasnili. To ste sve rekli.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: I on je nas o tome informisao i rekao kako će se prazniti bolnica sutradan ujutru i da nećemo moći svi da idemo sa njim. Ali da ćemo povodom toga imati sastanak u 6.00 sati toga jutra na kapiji "Veleprometa".

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja ču vam sada predočiti poziciju mog klijenta. Sve to što ste sada rekli on je vama rekao uveče u 20.00, prilikom prvog susreta. I predočiću

drugu njegovu poziciju: da ste ujutru na kapiju "Veleprometa" došli samo vi i Korica, a ne i ostale kolege, jel' tačno to ili nije?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nije tačno, gospodine Lukiću. Moram kratko obrazložiti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Što znači da major Šljivančanin u 20.00 časova naveče nije imao još spiskove koje je tek u toku noći dobio od gospođe Vesne Bosanac, i verovatno i Njavro Jure i Marina Vidića. Znači, on je o licima u bolnici, znači medicinskom osoblju, lekarima, sumnjivim kao zločince, znači svim onim maskiranim, on je saznao tek u toku svoje aktivnosti prikupljanja tih podataka od, već smo ponovili, znači od doktorice Bosanac.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: On je držao sastanak znači sa nama, kao što ja kažem, i informisao nas kratko o tome i rekao...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro, dobro. U redu, to je vaša pozicija i ja sam moju poziciju... biće valjda svedoka, pa čemo to ceniti. Sada vas pitam sledeće pitanje. Pitao vas je...

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, bio je onaj deo koji se ticao sledećeg jutra, svedok se time nije pozabavio još.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Izvinjavam se časni Sude, to je moj problem što sam stvarno i ja pod nekim pritiskom gledajući na sat. Prvi put imam baš limit i zaista se trudim da ga ispoštujem. Znači, niste se izjasnili u pogledu činjenice koju sam vam takođe predočio za mog klijenta da u 6.00 ujutru ispred kapije "Veleprometa" - po prethodnom dogовору ste došli samo vi i Korica da idete u bolnicu, a ne i ostale starešine, jel' to tačno?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nije tačno, gospodine Lukiću. Tu su se nalazile obe grupe na čelu pukovnika - Tomić Slavka i svi njemu potčinjeni, na čelu majora, kako sam rekao Dragana Munčana i njemu potčinjeni, i grupa majora Šljivančanina koja je sa njim, starešina i njegov vozač koliko sam ja video, isto bio starešina. I svi smo bili tu okupljeni u 6.00 ujutru 20. novembra, na kapiji "Veleprometa" sa unutrašnje strane.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Postavio vam je kolega tužilac jedno pitanje koje se odnosilo na vaš put od "Veleprometa" do bolnice tog jutra. Ja ću vam samo postaviti jedno drugo pitanje o ovoj akciji sa ovom temom koju je pokrenuo gospodin Moore. Da li se sećate, na sastanku kod Mrkšića, uveče 20. da li je neko došao od vojnika ili starešina da saopšti o nekom incidentu koji se desio sa nekim vojnicima u nekom vozilu. Eto to je moje sugestivno pitanje. Ili, da budem još sugestivniji, da li se sećate da je tom prilikom neko saopštio vama, u vašem prisustvu, Mrkšiću saopštio da su četiri vojnika poginula u tenku... te večeri?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jeste, sećam se tog trenutka. Znači, u toku informisanja od strane pukovnika Mrkšića, negde pri kraju, došao je mlađi oficir, možda

desetar ili stariji vodnik koji je izvestio da je vozilo naišlo na minu, da su poginula četiri vojnika. Pukovnik Mrkšić je saslušao to i rekao tom vojniku, tom starešini da se pošalje telegram u Operativni centar i rekao je da se unesu podaci u grafikon o žrtvama.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Postaviću vam pitanje da li se možda, da li vam je uopšte došla ta informacija da ste upamtili gde su stradali ti vojnici u tom oklopnom transporteru, da li se sećate?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nisam to bio u situaciji da pitam i nisam tačno znao gde se to desilo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Idemo ka završnim temama. Kijanović vas obaveštava kad ste se ponovo našli u Negoslavcima, njegove aktivnosti, i kaže da je uspeo četiri vojnika JNA da izvuče iz onog autobusa.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da izvadi, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Moje pitanje je: Da li vam je Kijanović rekao gde je izvadio ta četiri vojnika. Konkretno, da li ih je izvadio iz hangara na "Ovčari"? I još konkretnije: Da li vam je Kijanović rekao da su on i Tomić bili u hangaru na "Ovčari"?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Kijanović je rekao da su autobusi već bili blizu, ili na "Ovčari", znači kad je on izvadio te vojnike. Znači ja prepostavljam, znači on se nikad nije odvao od pukovnika Tomića, i da je tu bio i pukovnik Tomić. I rekao je da su to vojnici koji su bili na, u bolnici, znači u prostoriji za koju sam ja opisao kako sam u nju došao i šta sam našao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Da li vam je Kijanović ili Tomić, tokom tog čekanja te večeri u Negoslavcima da krene kolona, da li su vam rekli da su ulazili u hangar na "Ovčari" gde su bili zarobljenici, da ili ne?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nisu rekli.

ADVOKAT LUKIĆ: Ja bih molio samo za trenutak da pređemo na privatnu sednicu, nisam siguran da li postoje zaštitne mere za ovo što će pitati.

(privatna sednica)

sekretar: Ponovo smo na javnoj sednici, časni Sude.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ako bih vam ja rekao da su u pitanju lica koja nisu bili vojnici JNA, nego dezerteri JNA koji su se pridružili *zengama*, a predstavili su se kao vojnici Kijanoviću, jel' vam to nešto...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne gospodine Lukiću, nemojte o tome, ja se izvinjavam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro, dobro. Poštovani Sude, ja imam stvarno još 10 minuta...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Gospodine Lukiću, izjave i saslušanja tih vojnika je uzeo lično pukovnik Kijanović i one se nalaze u predmetu, u dosijeu, znači "Vukovar" i "Logor KP Dom Mitrovica".

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Poštovani Sude, imam bukvalno još 10 minuta, ja se nadam da sam, s obzirom na ono što sam juče ukrao da mi to neće biti zamereno.

SUDIJA PARKER: Vi biste sada očekivali od nas da se dobromerni nasmešimo, zar ne, gospodine Lukiću? Prekidamo sa radom sada, nastavićemo u 16.30 časova, imaćete sedam minuta.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Lukiću.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Vujiću, završavamo tako reći, još par pitanja. Podsećam vas na trenutak kada sedite u kolima u Negoslavcima zajedno sa Tomićem, Kijanovićem, Stošićem i Mirkovićem i čujete to što vam ostavlja jednu zebnju i stvara jednu misao da se nešto loše dešava. Da li vam je tad palo na pamet, ja znam da to niste učinili, da li vam je palo na pamet da kolegama predložite da odete do "Ovčare" da vidite šta se dešava? To je pitanje?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Gospodine Lukiću, sve što sam doživeo tog dana, to je najduži dan u mom životu, ja neću imati dužeg. Taj dan je za mene trajao 27 sati. I zar zaista to bi ja trebao to da uradim tog momenta, da odem tamo negde i da vidim šta se radi. I da li bi uopšte mogao da dođem do tog, i kako bi tamo mogao da dođem.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste vi ili da li je neko od vaših kolega predložio da odete da potražite vašeg poznanika generala Cemarića, da potražite Gveru, da potražite visoke funkcionere iz SSNO-a, Pavkovića, koji su tu, prisutni na licu mesta ili predstavnika Međunarodnog Crvenog krsta (ICRC, International Committee of the Red Cross)?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Gospodine Lukiću, samo sam mogao da odem kod pukovnika Mrkšića. Samo to, ako bi me primio? Ali ne znam da li bi me primio. Kao što je rekao Slavko Tomić da je išao u vezi sa tim problemom, znači kad su došla vozila u kasarnu, da je išao, da je tri puta išao, tako je rekao...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To ste rekli.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: ... tri puta da je išao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite mi ovako. Da li vam je vaš vođa grupe Tomić rekao da je zadatak izvršen i da ste vi dobili saglasnost da napustite zonu u koju ste došli?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne. On je rekao u vezi sa "Veleprometom" da je zadatak izvršen, znači kad sam ja ljutito govorio "Tamo su leševi, tamo je bilo ubistava!"

67 Makenzijeva, 11 110 Beograd, Srbija

67 Makenzijeva, 11 110 Belgrade, Serbia

Tel/Fax: +381 11 3444 313 +381 11 3444 314

Email: office@hlc-rdc.org • Home Page: <http://www.hlc-rdc.org>

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: 20.?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne, ništa o tome zadatku da je izvršen.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. U kakvim ste vi sad odnosima sa Kijanović Bogoljubom?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja Kijanovića nisam video od... znači godinama. Godinama.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A da li ga smatrate časnim čovekom?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa, ako je govorio nešto što nije tačno i što je protiv mene, onda... onda je nečastan.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A da li je po vama Korica Branko pošten čovek?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa, on je čuvao moj život i preživljavao skoro sve ono što sam ja preživljavao. I bio je... znači, mogu da kažem da je on čuvao moj život.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Jeste li se možda vi njemu, imate li saznanja da ste se možda njemu zamerili? Ili Kijanoviću?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne mogu da smatram da sam zamerio, osim ako je neko izvršio pritisak na njih da ne kažu istinu, a ja ću na kraju pred ovim Pretresni većem reći kako i ko je na mene vršio pritisak da ne govorim istinu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite mi, ako bih vam ja rekao da Korica Branko meni tvrdi da nikada nije čuo te reči koje ste rekli pred Sudom oko četnika i ustaša, vi mislite da je on imao razloga da mene dovede u zabludu?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa ja ne znam kako ste vi uopšte mogli da dođete do Korice Branka bez posredovanja službenih organa. Znači, vi ste isto na njega, ja tako mogu da zaključim, vršili pritisak.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. I kada bih vam ja rekao da on tvrdi da ste vas dvojica zajedno učestvovali u trijaži u bolnici, da je on pronašao zajedno sa vama i bombe ispod kreveta, da je sa vama bilo i par teritorijalaca koji su vas napustili, da je on izveo iz bolnice četrdesetoro ljudi, doduše - niko nije bio od njih povređen - već civil i uputio u autobuse, šta mi možete prokomentarisati u vezi toga?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne znam da li je on izvršavao taj zadatak. Sumnjam, jer je on najviše vremena proveo samnom u društvu, a tačno je da je više puta napuštao mene i da je odlazio da osmatra šta drugi... drugi rade.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Vi ste bili gospodine Vujiću na jednom službenom zadatku u Vukovaru, dva dana, 19. i 20. Tu ste bili vređani, napadani verbalno, prečeno vam je fizički, likvidacijom čak. Napadnuti ste od strane Topole, obavešteni da neki poručnik snajperista je imao namjeru da vas liši života, posumnjali ste u svojoj glavi da se nešto najgore dešava na "Ovčari", i jedino što ste pitali u Šidu je rečenica "Da li znate šta se tamo dešava?", jel' tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jeste. "Da li vi generale Babiću znaš...", ja sam sa njim na ti, izvinjavam se, "Da li ti Mile Babiću znaš šta se tamo dešavalo? Da li ti

67 Makenzijeva, 11 110 Beograd, Srbija

67 Makenzijeva, 11 110 Belgrade, Serbia

Tel/Fax: +381 11 3444 313 +381 11 3444 314

Email: office@hlc-rdc.org • Home Page: <http://www.hlc-rdc.org>

Ljubiša...", nisam rekao ni Petkoviću, "...Da li ti Ljubiša znaš šta se tamo dešavalo?" I oni su... šta se tamo desilo, znači to? Oni su uvek rekli: "Znamo, poznato nam je."

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I moje poslednje pitanje, postaviću vam još jedno na kraju, ali vezano za ovaj sklop je sledeće: Da li vi smatrate da ste postupili po propisima kada ste pokojnom pukovniku Babiću, pokojnom pukovniku Petkoviću, i pozivajući se na pokojnog pukovnika Tomića - rekli tu rečenicu: "Da li znate šta se tamo dešava?" Da li smatrate da ste postupili po propisima?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Vi... ja sad po prvi put čujem da general Babić nije živ. Vi ste rekli, nazvali da je pukovnik, znači ja od vas čujem da on nije živ. To meni nije bilo poznato. Ja znam da i kako je poginuo pukovnik Petković, i bio sam na sahrani. Znači, nema ga. Bio sam i na sahrani Slavku Tomiću. Nema ga. Ali ima drugih lica koji su živi i koji su svedoci. Takođe nema ni tužioca koji je pratilo rad nas organa bezbednosti u prethodnom postupku i usmeravao naš rad i postavljao zadatke, isto nema ga. Izvršio je samoubistvo. Ja sam očekivao da će pomenuti i njegovo ime, ali niste pomenuli.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja sam pomenuo samo imena onih...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Niste pomenuli tužioca, zna se šta je tužioc.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Molim vas, moje pitanje je sledeće: Da li smatrate da ste postupili po propisu kad ste rekli tu rečenicu, da ili ne?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Što se tiče mog moralnog integriteta i osećanja moje obaveze, ja sam najveći doprinos istini dao pred ovim Pretresnim većem i pred ovde prisutnim braniocima i ovde prisutnim okriviljenim.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja vas molim da i moje iskaze i ono što sam rekao isto proverite, ali da proverite časno i odgovorno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Vujiću...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: I molim vas...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite. Neću vas prekidati, kažite.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: I moje kazivanje znači može isto da se proveri.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pošto ste više puta tokom odgovaranja i na pitanja mojih kolega se osetili da kažem, i uvređeni što verovatno нико nije htio u ovoj sudnici da izazove. Ali jedna stvar iz današnjeg svedočenja mi proizilazi kao zaključak, a vi kažite da li grešim. Pošto ste rekli da je ovo kazivanje pred ovim Sudom, časnim Sudom, pred ovim časnim Tribunalom ono iza čega stojite, da li su Beogradski sud za ratne zločine i Vojni sud, manje časni od ovog Tribunalala kad ste njima davali izjave?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne gospodine Lukiću, ja toliko poštujem Predsednika Veća Suda u Beogradu. Pa vi vidite koliko je on mene predagoški vodio i hrabrio da ja kažem istinu. On čak nije tražio ni da se ja zaklinjem pred njegovim Većem. Jeste to zapazili? Ja vam nisam skrenuo na to pažnju. Ali on, pogledajte u ovome, on to od mene nije tražio. Samo je tražio da skupim hrabrost i da kažem istinu. Pa svedoku je gospodine

Lukiću teže nego okrivljenom. Ja se izvinjavam pred ovim Pretresnim većem što to tako kažem, ali kad bih imao više mogućnosti, na mom slučaju - ja bih to mogao da obrazložim.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači pred Beogradskim većem za ratne zločine, kako ste rekli, bodreni ste od sudije Krstajić Vesne...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jesam, od Krstajić Vesne bodren da kažem istinu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Jeste rekli istinu?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da približim... pa jesam rekao, vidite, koliko sam god mogao, maksimalno sam rekao, a pred ovim Pretresnim većem i pred vama ovde kažem potpunu golu istinu koja se može proveriti.

ADVOKAT LUKIĆ: Zahvaljujem poštovani Sude, ja sam završio sa svojim unakrsnim ispitivanjem. I još jednu stvar želim da kažem da se zaista na transkript izvinim kolegi Mooreu za onu upadicu koju sam imao u toku napornog rada, i ta rečenica se neće ponoviti, a izasla je iz mene samo onako, u toku žara unakrsnog ispitivanja.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Lukiću. Gospodine Moore, imate li dodatnih pitanja?

TUŽILAC MOORE: Svakako, ako mogu. Hteo bih da razjasnimo nešto. Ja bih sa svoje strane htelo da izjave ovog svedoka budu uvedene kao dokaz. Vođeno je unakrsno ispitivanje o dokumentima, o izjavama koje je dao i ja smatram da bi bilo prikladno da se ti dokumenti predoče Pretresnom veću, stave pred sudije. Možda bi bilo dobro da se na neki način obeleže svetlim flomasterom, da se na taj način nedoslednosti prema stavu Odbrane označe. Šta Pretresno veće misli o tome?

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, vi znate da to nije u skladu sa normalnom procedurom. Međutim, koliko se sećam, nedavno je bilo mogućnosti određenih inovacija u vezi sa nekim materijalnim pitanjima i možda ovde imamo opravdanja da se malo udaljimo od uobičajene procedure.

TUŽILAC MOORE: Da. Ja nisam zatražio da taj mehanizam primenimo jer koliko se sećam to nismo učinili ni sa jednim drugim svedokom s obzirom da Odbrana u pogledu drugih svedoka nije ukazivala na sličnu vrstu nedoslednosti. Po nama bi bilo prikladno da Pretresno veće to usvoji, a naravno, to se može ticati kredibiliteta svedoka i mislim da bi trebalo ukazati na same navodne nedoslednosti.

SUDIJA PARKER: Dakle, vi tražite da se to usvoji ne u pogledu istinitosti sadržine već u pogledu ocene o kredibilitetu ovog svedoka.

TUŽILAC MOORE: Ne bih nužno to tako rekao. Ja mislim da je u anglosaksonском праву обичај да se izjave ne uvrštavaju u spis da bi se ukazalo na njihovu doslednost. Međutim, ukoliko postoji sugestija o nedoslednosti, Pretresno veće u tom slučaju može da pregleda same izjave i da odredi u kojoj meri smatra da svedok nije bio dovoljno

dosledan kao što je sugerisano. Dakle, to upućuje na pitanje u kojoj meri to može u potpunosti da utiče na svedočenje svedoka i na vrednost tog svedočenja. Ja smatram da je jednostavna opcija reći da se to jednostavno tiče samo kredibiliteta ovog svedoka. Ja mislim da Pretresno veće treba da to sagleda i u drugom kontekstu u smislu težine koju treba dati tom svedočenju i vrednosti svedočenja. I milsim da bi trebalo da nađemo odgovor na to u samom Pravilniku (Rules of Procedure and Evidence). Samo ako mogu na trenutak da nađem pravilo. Ako pogledamo Pravilo 89f - pročitaču za sve: "Pretresno veće može svedočenje svedoka primiti usmeno ili kad to dopuštaju interesi pravde u pismenom obliku". Dakle, jasno je da moj uvaženi kolega je htio da se osloni na ovo Pravilo da bi demonstrirao nedoslednost. Ja mislim da je u tom slučaju naš predlog prikladan i mislim da se to ne tiče samo doslednosti.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, Pravilo 89f u principu ne bi bilo smatrano za relevantno što se tiče pitanja uvrštavanja dokumenta u spis unutar unakrsnog ispitivanja. Normalna praksa pred ovim Sudom je da ukoliko se dokument predoči tokom unakrsnog ispitivanja radi identifikacije izmene sadržine svedočenja, u tom slučaju treba pročitati relevantan odeljak za zapisnik i dozvoliti svedoku da daje svoj komentar, a ne da se traži usvajanje dokumenta kao dokaza. U ovom slučaju ja bih vam sugerisao da postoji jedna materijalna razlika usled koje je možda opravdano da se odvojimo od uobičajene procedure i da se primeni nedavno usvojeni mehanizam.

TUŽILAC MOORE: Ja ћu to upravo zatražiti s obzirom na to da shvatam da se ovde radi o jednom od izuzetaka u pogledu pravila koje se zasniva na anglosaksonskom pravu. Što se mene tiče, sasvim sam zadovoljan da na taj način postupimo i na toj osnovi. Zaista se ovde radi o veoma neuobičajenim okolnostima u kojima smo se našli. Ne znam koji bi bio pravni izvor za tako nešto.

SUDIJA PARKER: Ja mislim gospodine Moore da ukoliko analizirate, u krajnjoj liniji se to tiče pitanja kredibiliteta.

TUŽILAC MOORE: Ja sam siguran da ste vi mnogo bolji pravnik nego što sam ja, gospodine predsedniče.

SUDIJA PARKER: Nećete ništa postići laskanjem.

TUŽILAC MOORE: Znam da neću.

SUDIJA PARKER: Pitanje je gospodine Lukiću ukoliko u prethodnoj izjavi svedoka postoji nešto zbog čega biste vi zatražili da se to uvrsti u spis.

ADVOKAT LUKIĆ: Ja moram da se ogradim, nisam se konsultovao s kolegama, govorim u moje ime, a da li ћe se oni samnom složiti ili imati svoj stav, to od njih zavisi. Ja sam poštovao pravilo koje ste vi odredili da se predočavaju delovi izjave koji su nekonzistentni, oni koje ispitac smatra da nisu konzistentni sa svedočenjem, i u tom smislu se protivim da ulazi, iako bi lično, u interesu moje odbrane za ovog svedoka ja bio potpuno spreman da se saglasim da u celosti uđu njegove izjave. Ali moram da

napomenem jednu stvar. I ako kažemo sada izuzetak, to će nam ostati ovde kao jedna lampica za sve učesnike u postupku za buduće situacije. I još jednu stvar želim da vam kažem, s tim mora ovo Pretresno veće da bude upoznato. Što više postupak bude prolazio i tekao, biće sve više i više svedoka koji će imati jako puno svedočenja i jako puno različitih iskaza - Optužbe i Odbrane, ovde govorim generalno. Upoznati ste da u vezi ovih događaja su faktički tri suđenja govorena i to će se preplitati ako se desi da krene i da se opet pojavi kao izuzetak u pogledu kredibiliteta svedoka, to će se pojavljivati stalno ili dosta generalno na suđenju. Ja mislim da postoji sredstvo kojim gospodin tužilac kao onaj ko vodi svedoka u glavnom ispitivanju ili uskoro ja kad budem vodio svog svedoka u glavnom ispitivanju, imam da bi dokazivao ono što želim da dokažem. Imam iste te izjave i imam iste te delove izjave kojim Pretresnom veću hoću da pokažem gde postoji nekonzistentnost, gde postoji kolizija u izjavama. Ako se dozvoli da ovo bude izuzetak znajući i upoznat sam kao i moje kolege sa velikim materijalom iz svih ranijih suđenja, opet će se dešavati da će neka strana želeti da to uđe zbog kredibiliteta. Lično mislim da ono što smo od početka počeli da primenjujemo da stoji obema stranama na raspolaganju je to da se predočavaju delovi iskaza i da to imaju obe strane na raspolaganju kao sredstvo. Mislim da u tom smislu treba da se držimo principa jer ćemo ući svi u problem. I mi kad budemo jednog dana u glavnom ispitivanju, jer puno iskaza raznih lica ima u vezi ovog događaja. Puno istih lica, različitih izjava. Toga se plašim.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Lukiću. Ja shvatam vašu zabrinutost i upravo zbog toga je praksa pred ovim Sudom bila uniformna i prema njoj se izjave nisu u potpunosti usvajale, već se samo identifikivao deo koji je relevantan. Na taj način se ograničavala mogućnost otvaranja debata tokom suđenja, a i olakšavaju stvari u slučaju žalbe - da Žalbeno veće vidi o čemu se radilo. Dakle, postoje dva aspekta tog rezonovanja. Ima li još nekih argumenata u vezi sa tim? Gospodine Moore, pre nego što donesemo odluku videćete da Pretresno veće nije videlo ni jedan od tih dokumenata i vaš prethodni komentar nas zanima kao mogući put kojim bi trebalo ići, a to je da dobijemo obeleženu verziju. To možete učiniti u konsultaciji sa Odbranom da se identifikuju ti po vama, relevantni delovi u vezi sa osporavanim pitanjima, dakle elementi gde je došlo do promene u prikazu stvari ili tamo gde se može nedavni mehanizam primeniti. A onda možemo na brzinu da sagledamo da li je kontekst takav da nam omogućava primenu nedavno usvojenog mehanizma. Ukoliko nije, mi ćemo zadržati normalnu poziciju, a ukoliko to bude od materijalne pomoći za nas, okolnosti će možda opravdati da se ovaj dokument možda uvrsti u spis. Međutim, nećemo doneti odluku za sada, već ćemo prvo sačekati da dobijemo obeleženu verziju svakog od dokumenata, i onda ćemo videti da li ćemo to usvojiti kao dokaz. A ako usvojimo kao dokaz gospodine Moore, to će se ticati samo kredibiliteta.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, ja prihvatom ovu odluku Pretresnog veća i to mi ne predstavlja nikakav problem, iako je možda interesantno napomenuti da u Engleskoj imamo novi Krivični zakon iz 2003. godine koji predviđa varijacije u slučaju pravila vezanih za svedočenje iz druge ruke, i možda nas to može inspirisati?

SUDIJA PARKER: Da, ali mi se ovde držimo naših Pravila (Rules of Procedure and Evidence).

67 Makenzijeva, 11 110 Beograd, Srbija

67 Makenzijeva, 11 110 Belgrade, Serbia

Tel/Fax: +381 11 3444 313 +381 11 3444 314

Email: office@hlc-rdc.org • Home Page: <http://www.hlc-rdc.org>

TUŽILAC MOORE: Najlepše hvala, to sam shvatio, ali uvek mi je to bilo malo problematično.

SUDIJA PARKER: Nastavite.

DODATNO ISPITIVANJE : TUŽILAC MOORE

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Najlepše hvala. Pukovniče, vi ste nam rekli da ste u Beogradu pred Sudom, u vezi sa Kijanovićem, Tomićem i pre svega u pogledu Borisavljevića, da ste rekli kako ste Borisavljeviću rekli da ode po Mrkšića, a pred ovim Pretresnim većem ste rekli da to nije bio slučaj i onda ste nam objasnili zašto. Da li mogu da vam postavim jedno pitanje vezano za to. Koliko je vama bilo teško da svedočite u Beogradu u vezi sa ovim pitanjima u pogledu vaših kolega?

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude...

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Moj uvaženi kolega postavljajući pitanje je rekao svedoku da je svedok rekao da je rekao Borisavljeviću da ode po Mrkšića. To on nije rekao, čak ne piše ni u onim izjavama, znači nije rečeno da ga pošalje da ode po Mrkšića nego da obavesti Mrkšića da pošalje jedinice Vojne policije. Samo je u tom smislu moja intervencija.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Prihvatom to. Nadam se da ovo ne menja suštinu. Možete li nam reći da li vam je bilo teško da svedočite u Beogradu u vezi s tim pitanjima?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Poštovani tužioče, ja ču samo jednu rečenicu da kažem, da sam prvi put od kada sam bio pozvan da svedočim na okolnosti slučaja "Ovčara" kod predsednika Ratnog suda, tada pukovnika, a posle generala Gojevića, ja sam imao stav da ne svedočim već sam i odbio da svedočim i rekao da mi on odredi ćeliju i da ja želim da budem okrivljeni, pa neka se dokazuje i moja uloga i to šta sam ja tamo radio i kako sam izvršavao zadatke. To je bilo tri dana posle proglašenja ratnog stanja i početka bombardovanja od NATO avijacije i sa tada predsednikom Ratnog suda sam uspeo da ga uverim da odustane da me sasluša kao svedoka. Iz razloga što je zaista meni bilo teško da svedočim, jer sam znao kakve ču pritiske, predosećao kakve ču pritiske sve doživeti, jer sam pozvan da svedočim znači tri dana posle početka rata protiv Jugoslavije. A pozvan sam da dam izjavu na okolnosti događaja u Vukovaru i na "Ovčari". Ja ne verujem da je još nekoliko ili koliko lica na te okolnosti pozvano, znači u to vreme da svedoče. Koliko sam čuo, samo major Lukić i jedan novinar koji je svedočio, možda ne pred ovim Sudom nego pred... izvinjavam se. Ja sam tada odbio da svedočim i čekao sam sledeći poziv. Znači, sledeći poziv je bio posle rata, posle završetka...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pitanje. Hvala na ovome, to je deo odgovora, međutim molim vas da se skoncentrišete na pitanje. Vi ste čuli pitanja gospodina Lukića koja su sasvim razumno postavljena, on je rekao, eto vi ste bili u Beogradu i rekli ste da ste razgovarali sa Borisavljevićem. Međutim naravno ovde, prilikom svedočenja, vi kažete da kada ste ga pozvali - on nije bio tamo. Naravno, tu postoji jedna razlika i to Tužilaštvo prihvata. Međutim ono što bih htio da kažete u odgovoru to je da: kada ste vi svedočili o tim pitanjima, koliko vam je teško bilo? Vama kao Srbinu da svedočite u Beogradu?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Mnogo teško mi je bilo. Zaista mnogo teško. Toliko teško da vidite kako sam izjavio na tom Sudu. Ja smatram da je i predsednik Veća shvatio koliko je meni teško i rekao sam da je on mene tako pedagoški vodio i hrabrio da ja kažem istinu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mogu li vas onda pitati sledeće? Takođe ste rekli da ćete reći pred Pretresnim većem ko je pokušao da na vas izvrši pritisak da ne biste rekli istinu. Da li se sećate toga?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa svi su advokati Odbrane raspolagali mojim izjavama. Znači i pred Vojnim sudom i pred Tužilaštvom. Ja sam rekao da je ispred vojnog dela Komisije iz Nacionalnog saveta za saradnju bio stalno prisutan pukovnik jedan koji je mene i doveo na razgovor kod predstavnika Haškog tužilaštva. To je pukovnik Mojsilović. On je za sve vreme bio, možda povremeno izlazio, ali je on dobio izjavu, znači on je dobio od mene izjavu, tu koju sam ja dao Haškom tužilaštvu. Znači istu izjavu koja se ovde nalazi, znači imao je i pukovnik Mojsilović. Moja izjava je procenjivana sa tog stanovišta, i ja sam pozivan od Komisije...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da, da, izvolite, nastavite.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pozivan od Komisije da se samnom razgovara s tim u vezi. Isto tako mogu da kažem, ali ja smatram da me neće pogrešno shvatiti advokat Vasić, kada me je pozvao general-pukovnik Panić, kako je on rekao da usaglasimo naše izjave. To je isto za mene bilo teško. Ja sam njih upozorio obojicu da je moja prva izjava koja je data predsedniku Vojnog suda poslata u okviru predmeta Haškom tužilaštvu. Znači, ja nisam dobrovoljno, nisam ja tu izjavu odneo, nego je ona zvanično službeno prosleđena u sastavu predmeta *protiv NN* učinioca. Počinioca.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Kada vas je unakrsno ispitivao gospodin Lukić, spomenuo je jednu tvrdnju, jednu izjavu koju je gospodin Šljivančanin, barem prema vama izneo, nazvaču to tokom prvog sastanka u Negoslavcima, a to je ono gde se radilo o tome da je Šljivančanin rekao "Nemoj da te iznenadi ako vidiš četnike da kolju ljude", to sad ovako uopšteno govorim. Da li me pratite? Dakle vi ste govorili o toj izjavi, to se ne nalazi ni u jednoj od vaših izjava za Tužilaštvo ni u jednom od transkriptata pred Sudom. Vi ste, kako ste sami rekli hteli... već 14 godina želeli nešto da kažete. A zašto onda to niste rekli istražitelju Tužilaštva ili onom sudiji? Dakle, zašto niste ispričali o tome šta je Šljivančanin rekao kad vas je napuštao tamo, ili kad ste vi odlazili iz Negoslavaca o tome da četnici kolju? Da li ste razumeli moje pitanje?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja sam razumeo vaše pitanje. Pa to je isto veoma značajno pitanje i iznošenje činjenica sa moje strane. Ja i dalje nisam siguran da li je

vojvoda Topola živ. Nisam na ovom Pretresnom veću ni na jednog od branilaca, niti sam imao prilike da od majora Šljivančanina saznam ko je u stvari vojvoda Topola? I možda će ja sa njim još da se sretнем negde ili će on i dalje mene da iznenadi po nečemu. Da li će on mene dobronamreno da shvati na reči koje sam ja i na činjenice koje sam ja ovde izneo - ja to ne znam. Ali to je isto razlog zašto ja to nisam govorio na Vojnom sudu, niti na Specijalnom sudu. Ja sam znači ovde izabrao da kažem šta sam ja tamo doživeo i čuo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li vas je bilo strah da će se vama nešto dogoditi u slučaju da javno izjavite šta je Šljivančanin rekao o tome da četnici kolju?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa apsolutno. Kako da nije kada se zna kako je branjen major Šljivančanin pre, zapravo u vreme hapšenja u Beogradu. Pa ja sam od prvog mog komšije jednog saznao, on je bio prisutan u jednoj grupi koja je štitila majora Šljivančanina, znači on je isto u tom, toj organizaciji ili društvu "Sloboda". Znači, to je čovek od dva metra, on je šef kuhinje u jednom poznatom beogradskom hotelu. Pa ja sam znači trebao da razmišljam da li je on namerno to prišao meni i govorio u tom smislu: ko je izdajnik, ko je patriota i kako treba postupati dalje, pa tako svakodnevno ste mogli doživeti u Beogradu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Da se onda sada pozabavimo, sada se zapravo više obraćam Pretresnom veću, hteo sam da govorimo o pukovniku Mrkšiću. Ja tvrdim časni Sude da Odbrana nije predviđala ovom svedoku činjenicu da oni prihvataju ili možda ne prihvataju ono što je svedok rekao, naime da je "Velepromet" bio u zoni odgovornosti Mrkšića. Svedok tvrdi da je to tako. Mi tvrdimo da ako oni tvrde da je suprotna situacija, da je advokat Mrkšića trebao da to iznese kako bi svedok na to mogao da odgovori.

SUDIJA PARKER: Ja prepostavljam da ste vi imali... mislim da bi zapravo bilo najbolje da pitamo gospodina Vasića.

TUŽILAC MOORE: Samo da dodam da se to odnosi i na sledeću stvar. Da li oni prihvataju da je kasarna JNA takođe bila u zoni odgovornosti gospodina Mrkšića?

ADVOKAT VASIĆ: Hvala časni Sude. Na pitanje mog uvaženog kolege mogu da kažem da Odbrana generala Mrkšića ne spori da je general Mrkšić bio komandant Operativne grupe Jug unutar čije zone odgovornosti se nalaze "Velepromet" i kasarna. Ali je Odbrana jasno osporila kroz svoja pitanja, a i kroz situaciju da smo i podelili, zapravo svi timovi Odbrane podelili određene teme da bi ispoštovали efikasnost suđenja, osporila da je JNA zapravo bila stacionirana sve vreme na "Veleprometu". I videli smo da je tamo sve vreme postojao Štab Teritorijalne odbrane Vukovara. A što se tiče operativne zone delovanja, i kasarna i "Velepromet" se nalaze na teritoriji gde se nalazila Operativna grupa Jug i njene operativne zone delovanja.

SUDIJA PARKER: Dakle, ja sam shvatio da su i kasarna i "Velepromet" bili u zoni odgovornosti...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, u zoni odgovornosti pukovnika Mrkšića. Hvala vam na vašem razjašnjenju. Gospodine svedoče, da pređemo na jednu drugu temu. Koliko je važno za zapovednika da zna šta se sve događa u njegovoj zoni odgovornosti?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Sva vojna pravila su usmerena ka tome i svi organi potčinjeni komandantu imaju zadatku da ga informišu svakog momenta kada dođe do promene situacije i o novoj situaciji. To je poznato i takva pravila su ugrađena kao zakonitosti, kao mera komandovanja. Znači komandant je dužan da bude... da vlada situacijom i da zna o svim promenama. Takođe da bude upozoren i o očekujućoj situaciji. I svi organi rade na tome, čak i prepostavljeni komanda ga usmerava u tom smislu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle mogu da kažem da ste mi samo delimično odgovorili. Kako se to ostvarivalo unutar vojne strukture? Kako se to rukovođenje i komandovanje ostvarivalo unutar zone odgovornosti, kada je reč o rukovođenju i komandovanju koje vrši sam komandant?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa komandant prvo vrši procenu situacije i donosi svoju odluku. On tu odluku mora da nosi na odobrenje kod prepostavljenog. Ako je na tom nivou komanda i komandant i ako je tako značajna faza operacije da se mora usaglasiti sa prepostavljenom komandom takva odluka i zadaci jedinica, komandant je dužan da za takvu odluku dobije i saglasnost. Ja smatram da je pukovnik Mrkšić za završni deo operacije za Vukovar, morao da usaglašava svoju odluku sa prepostavljenim komandantom i komandom.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kada je reč o potčinjavanju jedinica nekom komandantu, kako osoba onda vrši rukovođenje i komandovanje takvim potčinjenim i prepočinjenim jedinicama. Koja su bila načela kojima se JNA rukovodila u tom pogledu?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja sam pred ovim Pretresnim većem već rekao da je u skladu sa članom 112 Zakona o opštenarodnoj odbrani su odredena načela komandovanja i da je prvo načelo jedinstvo komandovanja, ka ostvarenju postavljenog cilja se usmeravaju sve snage i sredstva i u tom smislu komandant je u zoni odgovornosti najstariji starešina i on postavlja zadatke potčinjenim komandantima i jedinicama. Njegove odluke se moraju sprovesti i njegova naređenja. Znači naređenje prepostavljenog je zakon za potčinjenog. Komandant može da svoje... svoja ovlašćenja, da prenese na svog zamenika samo u slučajevima koji su predviđeni zakonom ili takvim pravilima. Ja sam objasnio kako je pukovnik Mrkšić svoj zadatku, što se tiče informisanja preneo na majora Šljivančanina. Znači, major Šljivančanin je samo nama izložio zadatku, znači preneo zadatku za koji je on dobio podnesak prepostavljenog.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ako je situacija takva, na osnovu onoga što ste vi shvatili dok ste tamo bili, kome je Šljivančanin bio podređen?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Šljivančanin je bio potčinjen pukovniku Mrkšiću. Što se tiče...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kome je je Borisavljević bio potčinjen?

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ: Imam utisak da je svedok hteo da završi rečenicu ali ga je moj uvaženi kolega prekinuo. Mislim da bi možda bilo pravično da dozvolimo svedoku da završi prethodnu rečenicu.

SUDIJA PARKER: Iz zapisnika izgleda da je tako bilo, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Naravno, časni Sude. Vi ste pukovniče rekli da je Šljivančanin bio potčinjen Mrkšiću i onda ste nastavili nešto... šta ste dalje hteli da kažete?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Hteo sam reći da u stručnom pogledu rada po Pravilu organa bezbednosti i u primeni metoda iz Pravila, da je on te zadatke, za takve zadatke odgovoran svom prepostavljenom načelniku po liniji bezbednosti. Ja ne znam ko je bio njemu prvoprepostavljeni načelnik po liniji bezbednosti. Po stručnoj liniji.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Postaviću ponovo moje drugo pitanje, pokušaću da dobro izgovorim ime. Kome je Borisavljević bio potčinjen?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Borisavljević je bio potčinjen kao organ bezbednosti po stručnoj liniji majoru Šljivančaninu. A kao starešina svakako da je potčinjen i pukovniku Mrkšiću. Taj konkretan zadatak što se tiče "Veleprometa", znači meni nije poznato kako je u sklopu naređenja ili eventualno zapovesti regulisano izvršavanje zadataka u "Veleprometu" a svakako da je moralno i nekakvo pismeno naređenje da postoji. Ili plan.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Za kraj. Koliko ste vi razumeli na osnovu vaših iskustava tamo, kome je Miodrag Panić bio potčinjen?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Miodrag Panić kao načelnik Štaba u Komandi pukovnika Mrkšića bio je potčinjen pukovniku Mrkšiću i ujedno je po pravilima imao ovlašćenja kao zamenik.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Hteo bih sada da pređemo na jednu drugu temu. Hteo bih da pokušate da se prisetite vašeg iskaza vezanog za vaš povratak u Negoslavce nakon što ste bili očevidac celog niza incidenata u "Veleprometu". Gospodin Vasić vam je postavio sledeće pitanje. Vi ste pukovniče navodno Mrkšiću rekli šta ste videli, da su ljudi ubijani. Vi ste na to odgovorili sledeće: "Ja sam hteo da on to čuje". Da li se sećate da ste to rekli, da ste rekli "hteо sam da on to čuje", pri tom ste mislili na Mrkšića, da li se sećate da ste to rekli tokom iskaza?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Sećam se.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Zašto ste hteli da Mrkšić čuje za ta ubistva u "Veleprometu"?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Poštovani tužioče, ja da sam drugačije uradio, izvinjavam se... da sam uradio kao moji drugovi Tomić i Kijanović, ja bih po zakonima sedeо sada negde zajedno sa, možda sa leve strane ili desne pukovnika Mrkšića i odgovarao na ta pitanja. A ja prihvatajući zadatak, znači da ga izvršimo, dao sam svoje i

umne i fizičke sposobnosti da zadatak bude izvršen. Ja sam tako postupio i bio svestan da ja možda neću biti svedok ovde i da li će se uopšte saznati za to šta se tamo dešava.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Možda sam ja na pogrešan način formulisao pitanje. Recite zbog čega je bilo važno da kažete pukovniku Mrkšiću da ste videli ubistva u "Veleprometu"? Zbog čega?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa zato da ga izvestim da se to desilo, da ga izvestim, što sam bio dužan po zakonu. Da izvestim komandanta, znači da se to desilo u zoni njegove odgovornosti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A sada da postavim jedno drugo pitanje koje proističe iz ovoga. Šta biste vi od njega očekivali da uradi, koju biste rekaciju od njega očekivali? Nakon što mu je rečeno da su ljudi ubijani u njegovoj zoni odgovornosti? Da li razumete moje pitanje?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja razumem pitanje. On je mogao da postupi prema tome što sam ja rekao ili da ne postupi, da čuti kao što je čutao. Ali je morao po zakonu i po Pravilima međunarodnog ratnog prava da preduzme mere, postupak na utvrđivanju činjenica, da li je to istinito što sam ja izneo ili nije istinito. Znači, moralno se proveriti i utvrditi, a pukovnik Mrkšić je raspolagao snagama i sredstvima da je mogao da ustanovi da li su te činjenice istinite ili da se one provere. Znači, po zakonu je trebao formirati komisiju, odrediti starešine. Imao je pravnika u svojoj jedinici, koliko se sećam, poručnika Jankovića koji je u osnovi u ratu i zadužen da utvrđuje prekršaje, da identificuje i utvrdi identitet poginulih ili nadenih mrtvih. Ja verujem da je to poručnik Janković i radio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da se onda pozabavimo jednim dokument koji prema listi 65ter nosi broj 298, tiče se Pravila o promeni međunarodnih zakona ratovanja iz 1988. godine. Zamoliću vas da pogledate ove dve stranice, za moje kolege sam dao ovaj broj po listi 65ter, kažu mi da je to i na elektronskom sistemu obelodanjivanja, a broj je 008 07698 i 7699. Imamo i primerke na papiru, ako želite? Ili hoćete da gledate to na ekranu, gospodine?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: ... dobijam primerak.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mogu li ja da to predam svedoku? I s obzirom da sam izneo sve reference, nadam se da će Pretresno veće takođe uspeti da pronađe dokument. Ne, to nije to što ja želim da vidim na ekranu. Dok se rešava kompjuterska zbrka, zamoliću vas gospodine da pogledate ovaj primerak na papiru i da pogledate Pravilo 20 i 21. Vi to možete da čitate, jel' tako gospodine? Da li ne, možete li?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da, čitam. Znači ove...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Samo trenutak vas molim. Ja imam sliku ali je nečitko, ne znam kako je na ekranima kod Pretresnog veća. Potpuno je nefokusirano.

SUDIJA PARKER: Mi imamo verziju na BHS-u. Još nisam pogledao verziju na engleskom.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sa zadovoljsvom čete to sigurno pročitati na BHS-u.

SUDIJA PARKER: Možda bi ipak bilo bolje da nam date jedan primerak na papiru. Evo, sada je na engleskom na ekranu i mi to vidimo veoma jasno.

TUŽILAC MOORE: Ja imam na BHS-u i...

SUDIJA PARKER: Da, oni to sada pokušavaju da vrate iz memorije.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja ču to da pogledam na ovom drugom ekranu, mislim da imamo problema zapravo sa konkretnim ekranom. Tako sada imam tu na BHS-u a imam i verziju na engleskom. Dobro. Pozabavićemo se ovom na engleskom. Pukovniče, vas ču zamoliti da pogledate član 20. Vidite li to?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Vidim, gospodine tužioče da se radi o drugoj glavi koja je predvidela, znači nosi naziv "Sprečavanje povreda Pravila međunarodnog ratnog prava i krivična odgovornost". Tačka 20 Pravila reguliše ličnu odgovornost zbog povrede Pravila ratnog prava. Da li je potrebno da pročitam? Ili da kažem...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Zamoliću vas da to pročitate naglas. Ja ču naravno zatražiti da to bude uvršteno u spis, ali će biti korisno da se to čuje izgovoreno. Dakle, pitaću vas nešto o tom broju 20, kao i broju 21. Molim vas, uradite to za mene sada.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: U tačci se navodi: "Lično je odgovoran za povredu Pravila ratnog prava svaki pojedinac, vojno ili civilno lice koji izvrši tu povredu ili naredi da se ona izvrši. Nepoznavanje odredaba Pravila ratnog prava ne isključuje odgovornost onih koji su te odredbe povredili". U drugom stavu govori se: "Lica koja izvrše ratni zločin ili drugu tešku povredu Pravila ratnog prava - krivično će odgovarati pred svojim nacionalnim sudovima ili ako padnu u ruke neprijatelja, pred njegovim sudovima". Ova tačka znači reguliše ličnu odgovornost. Takođe, u produžetku, treći stav: "Izvršioci tih krivičnih dela mogu odgovarati..."

SUDIJA PARKER: Molim vas, samo trenutak. Gospodine Vasiću, recite.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala, časni Sude. Ja imam samo jednu primedbu. Ja se ne sećam da je tema unakrsnog ispitivanja od strane bilo kog tima Odbrane bila zapravo vezana za normativu odgovornosti i primenu bilo kojeg od zakona ili uputstava koja su bila doneta u vezi sa ovom materijom 1991. godine. Tako da smatram da je moj uvaženi kolega ovo mogao da pita svedoka u glavnom ispitivanju, a mi jednostavno nismo osporavali postojanje ovakvih odredbi u tadašnjem normativnom sistemu SFRJ, tako da ne vidim da je ova tema bila deo unakrsnog ispitivanja.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, izvolite.

TUŽILAC MOORE: Po meni, to je propratni fenomen uz pitanja koje je postavio gospodin Vasić. Jer gospodin Vasić je pitao, vi ste mu navodno rekli da ste videli da su neki ljudi ubijeni, i hteo sam da on to čuje. Kao prvo dozvoljeno pitanje zašto je on to hteo da ovaj čuje, kao prvo, a kao drugo zašto je to, to je posledica toga, jer se radi o

nečemu što je protiv zakona. Kao treće, po nama, tu se radi o prirodnoj posledici, dakle normalno je da se pažnja svedoka skrene na Pravilnik JNA. To sve proističe iz pitanja koje je postavio gospodin Vasić i zato ja to navodim.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Moore. Mislim da je tvrdnja gospodina Moorea zasnovana, gospodine Vasiću, tako da nećemo prekidati dodatna pitanja. Mislim da to direktno proističe iz vaših pitanja kao što i sami vidite i da on želi da čuje na osnovu kojih izvora je svedok tako shvatao stvari. Izvolite, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Pukovniče, mislim da smo došli do trećeg paragrafa na engleskom jeziku, to je "Počinioci takvih krivičnih dela..." da li možete da nastavite sa čitanjem tamo gde ste stali?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Gospodine tužioče, koliko sam čuo u prevodu, ne znam da li sam dobro čuo i razumeo, vi ste videli da su neki ljudi ubijeni. Ja nisam u dosadašnjem svedočenju pred ovim Pretresnim većem... izvinjavam se.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hteo bih sada da se zaustavimo na trenutak. Ako možete da nastavite sa čitanjem tog pasusa.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: "Izvršiocci tih krivičnih dela mogu odgovarati i pred Međunarodnim sudom ako je takav Sud obrazovan". Sledeći stav. "Kao izvršilac odgovaraće i ono lice koje organizuje, podstrekne ili pomogne izvršenje povrede ratnog prava, ili saučestvuje u tom izvršenju."

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Najlepše hvala. Da bi stvari bile potpune, ovo se tiče lične odgovornosti za kršenja zakona rata. Mislim da je to objašnjeno. A sada da pređemo na član 21 i molim da to procitate, a onda ću imati na kraju jedno pitanje.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Član 21 je naslov "Odgovornost za postupke potčinjenih". I glasi: "Vojni starešina je lično odgovoran za povrede Pravila ratnog prava ako je znao ili je mogao da zna da njemu potčinjene ili druge jedinice ili pojedinci pripremaju izvršenje takvih povreda, pa u vreme kada je još bilo mogućno sprečiti njihovo izvršenje, ne preduzme mere da se te povrede spreče. Lično je odgovoran i onaj vojni starešina koji zna da su povrede Pravila ratnog prava izvršene, a protiv prekršioca ne pokrene disciplinski ili krivični postupak, ili ako nije nadležan za pokretanje postupka, prekršioca ne prijavi nadležnom vojnom starešini". I sledeći stav: "Vojni starešina odgovara i kao saučesnik ili podstrelkač ako je nepreduzimanjem mera protiv potčinjenih koji krše Pravila ratnog prava, doprineo da njemu potčinjene jedinice ili pojedinci, takva dela ponovljeno vrše".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Moje pitanje je sledeće. Ako pogledamo član 21, koliko je važan taj član za oficira koji otkriva da se u njegovoj zoni odgovornosti odigravaju ubistva?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Svakako da je ovim članom regulisana odgovornost starešine za delo povrede Pravila međunarodnog ratnog prava i da su tu predviđene, znači mere koje starešina mora da preduzme protiv prekršioca. Isto tako, ako ne pokrene disciplinski ili krivični postupak protiv počinjocca.

TUŽILAC MOORE: Najlepše hvala. Nemam više dodatnih pitanja.

SUDIJA PARKER: Da li ste rekli da želite usvajanje ovih dokumenata kao dokaz, gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Ja ču ih predložiti za usvajanje, mogu to da učinim sada. Ja ču pozvati jednog svedoka, i on će govoriti o tim Pravilima. Međutim...

SUDIJA PARKER: Mene zadovoljava ako ćemo to učiniti kasnije.

TUŽILAC MOORE: Ja se svakako nadam da je to tako. Ali hoću da kažem da ču dokumente u jednoj seriji predložiti za usvajanje, međutim ako iz nekog razloga do toga ne dođe, da li mogu da rezerervišem pravo na osnovu ovoga?

SUDIJA PARKER: Onda ćemo sačekati taj događaj, gospodine Moore i videti da li će se odigrati.

TUŽILAC MOORE: Hvala.

SUDIJA PARKER: Hoću da primetim da su dokumenti prevedeni, da su to učinile osobe koje nam ovde pomažu na osnovu BHS-a direktno, odnosno simultano. S obzirom da se radi o pravnim tekstovima, bitno je imati precizan prevod i Pretresno veće bi više volelo da ima zvaničan prevod, a ne da se oslanja na ono što je u transkriptu, ukoliko dođe do nekih razlika.

TUŽILAC MOORE: Hvala.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vujiću, biće vam drago da čujete da je time okončano vaše svedočenje ovde. Pretresno veće vam je zahvalno što ste mogli da dođete u Hag i želimo da vam iskažemo zahvalnost na pomoći koju ste nam pružili. Dakle, hvala vam i svakako sada ste slobodni da se vratite kući. Sada ćemo napraviti pauzu, a vi uskoro, posle nas, možete da izađete iz sudnice. Možete ponovo na kratko da sednete. Hvala.

SVEDOK VUJIĆ: Hvala vam, gospodine predsedniče.

TUŽILAC MOORE: Ima još jedno pitanje. Ja sam u potpunosti kriv, zaboravio sam da to pomenem, to sam ranije bio pomenuo, doduše. Tiče se jednog dokumenta i htEO biH da iznesem jedan argument u vezi sa tim. Prepostavljam da će možda kolege sa strane Odbrane imati da iznesu svoje argumente.

SUDIJA PARKER: Da li se to tiče svedočenja ovog svedoka?

TUŽILAC MOORE: Ne u velikoj meri, ali jeste tako.

SUDIJA PARKER: Moram da vas zamolim da ponovo sednete, jer možda ćemo se pozabaviti još jednim pitanjem. Izvolite, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, hteo bih da nešto iznesem. Ali mislim da je bolje da svedok ne čuje to što će reći jer ne bih voleo da smatra da na bilo koji način ovim argumentom želim da štetno utičem na Odbranu. Ne znam da li je to moguće sprovesti ili ne?

SUDIJA PARKER: Svakako da može i to sasvim prikladno. Gospodine Vujiću, tužilac želi da nešto iznese pred Pretresno veče, a zabrinut je, jer smatra da ne treba da govori o tome pred vama da se ne bi reklo da utiče na vas. Da li biste molim vas izašli sa službenikom ovog Suda? Mi ćemo saslušati tužioca, zatim ćemo napraviti pauzu, a onda, ako ste nam ponovo potrebni, obavestićemo vas i vi ćete doći posle pauze. Hvala vam.

TUŽILAC MOORE: Sada bih htio da izložim sledeće. Što se tiče unakrsnog ispitivanja mog kolege u ime gospodina Mrkšića, ono što je rečeno sasvim prikladno jeste da ni u jednom trenutku Mrkšić nije bio obavešten o incidentu u "Veleprometu". A pored toga je rečeno da ni u jednom trenutku Mrkšić nije obavešten od strane Tomića da u kasarni JNA je dolazilo do incidenata. Hteo bih sada da se pozabavim ovim drugim aspektom. Ono što ovde jasno tvrdi Odbrana jeste da ovaj svedok ne govori istinu - kako što se tiče obaveštenja o "Veleprometu" - tako i u pogledu Tomića. I toga da je Tomić Mrkšiću rekao da je dolazilo do incidenata u kasarni JNA, i da je Mrkšić u principu ignorisao ono što je rečeno. Dakle, jasnim rečima zastupnik gospodina Mrkšića tvrdi da ne treba verovati ovom svedoku i da je njegovo svedočenje neistinito. Jasno je po nama da pitanje koje se tiče kredibiliteta ovog svedoka jeste pokrenuto u pogledu njegovog svedočenja. Mi smatramo da ako to jeste slučaj, ako se pitanje njegovog kredibiliteta postavlja, da mi trebamo da pred ovog svedoka predočimo druge dokaze. Na primer, jedan deo izjave Tomića, i zato sam i rekao da nisam to htio da učinim pred svedokom gde on kaže da je *de facto* Tomić otišao da obavesti Mrkšića o tome šta se desilo u kasarni JNA. Razlog zašto mi to tvrdimo je ne zbog istinitosti sadržine, već što je sasvim u skladu sa svedočenjem ovog svedoka. Dakle, kad budete procenjivali ukupan kredibilitet ovog svedoka, ne treba da uzmete u obzir tu izjavu zbog istinitosti, ali treba da je uzmete u obzir zbog njene konzistentnosti sa svedočenjem ovog svedoka. Dakle, mi smatramo da prema Pravilima postoji mogućnost da se ovaj svedok podseti na to što je jedna druga osoba rekla, a onda to Pretresno veče može da uzme u obzir prilikom ocene ukupnog kredibiliteta ovog svedoka. Ovo je bitno u toliko što je to negirao gospodin Vasić, jer Odbrana ne prihvata da je Tomić rekao Mrkšiću šta se dešavalо u kasarni JNA. Odbrana neće biti u oštećenom položaju, jer su oni sada kategorično rekli da do toga nije došlo i stoga pred ovim Sudom kažem da se to tiče konzistentnosti svedočenja ovog svedoka i pre svega kredibiliteta ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Želim da nešto bude jasno. Šta želite da se predoči ovom svedoku?

TUŽILAC MOORE: Hteo bih da za zapisnik ovaj svedok pročita što je Tomić rekao u vezi sa tim da je Tomić otišao kod Mrkšića i da je obavestio Mrkšića o tome šta se desilo u kasarni JNA i o njegovim zabrinutostima. Ovaj svedok je rekao da je Tomić to učinio ali da sugeriše da to nije istina i da je to izmišljeno.

SUDIJA PARKER: A to je u kontekstu gde izgleda da se prihvata da je svedok Tomić više nije živ?

TUŽILAC MOORE: Tačno.

SUDIJA PARKER: A u kojim okolnostima je data izjava?

TUŽILAC MOORE: Možemo prilično pouzdano da zaključimo da je izjava data 14. marta pred istražnim sudijom Vojnog suda u Beogradu u vezi sa nepoznatim počiniocima krivičnog dela. To je uzeto pred istražnim sudijom Trifunovićem, tu je bio i zapisničar, dakle održan je razgovor i mogu da pročitam sledeće. U skladu sa članom 231 svedok je upozoren da mora da kaže istinu i da ne sme da prečuti bilo koje činjenice. Odnosno, u samom tekstu piše na engleskom da sme da prečuti, ali prepostavljam da je samo greškom ispuštena reč da ne sme to da učini. Zatim se navodi ime Tomića i sledi sam dokument.

SUDIJA PARKER: A datum?

TUŽILAC MOORE: Datum je 14. mart 2000. godine. A moja koleginica me je podsetila upravo da je isti postupak primenjivan prilikom svedočenja pukovnika Vujića, i da je time uspostavljena osnova za kredibilitet i argumente mojih učenih kolega.

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ: Mislim da na ovaj način moj uvaženi kolega pokušava da u ovaj proces uvede sadržinu izjave koju je pokušao već da uvede na osnovu svog zahteva pod 92bis. To se radi dakle o toj izjavi pukovnika Tomića i Pretresno veće je taj predlog mog uvaženog kolege odbilo smatrajući da se izjava u ovom delu svedoka koji je umro, a koja govori direktno o radnjama optuženih, ne može uzeti na osnovu Pravila 92bis. Međutim mislim da moj uvaženi kolega nije u pravu što se tiče uopšte osnova, jer Odbrana nije osporila ovom svedoku da ne govori istinu, da li mu je pukovnik Tomić možda rekao da je bio kod pukovnika Mrkšića i da li mu je i šta mu je rekao. Mi smo svedoku osporili samo da je pukovnik Tomić bio kod pukovnika Mrkšića, a ne... nismo osporili da li je pukovnik Vujić sa pukovnikom Tomićem o tome razgovarao i da li mu je pukovnik Tomić možda rekao iz ovog ili onog razloga da je razgovarao sa pukovnikom Mrkšićem, a nije. Dakle ova okolnost se ne može tretirati kao okolnost koja utiče na kredibilnost svedoka. Mi nismo rekli da pukovnik Vujić ne govori istinu da je razgovarao sa pukovnikom Tomićem. Mi smo samo osporili da je pukovnik Tomić bio kod pukovnika Mrkšića. To su dve potpuno različite stvari. A inače smatramo da uvođenje izjave, naročito ovog dela koji moj uvaženi kolega želi da se pročita bi bilo zapravo suprotno odluci ovog Pretresnog veća po njegovom zahtevu da se ova izjava upotrebi po Pravilu 92bis. Moj uvaženi kolega Lukić me je upravo sada podsetio da je jedna ovakva pravna situacija bila u *Predmetu Bosanski Šamac* i da je Pretresno veće odbilo da prihvati ovakav zahtev tužioca. Ako časnom Sudu nije problem, moj uvaženi kolega Lukić može da obrazloži šta se dešavalо u vezi te odluke. Dakle, ja se protivim ovom predlogu mog uvaženog kolege, smatrajući da Odbrana nije osporila, kažem, da je možda pukovniku

Vujiću pukovnik Tomić tako nešto i rekao, mi to ne možemo znati. Ali mi jedino što osporavamo je da je pukovnik Tomić tog dana bio kod pukovnika Mrkšića. Druga stvar koja je vezana za prvi deo onoga što je moj uvaženi kolega izneo oko "Veleprometa", to se uopšte ne naalzi u izjavi pukovnika Tomića, tako da na ovaj deo se izjave ne može ni odnositi. Hvala vam, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, vi ste pomenuti kao dobrovoljac. Da li možete da nam kažete referencu u vezi sa *Predmetom Simić*?

ADVOKAT LUKIĆ: Procesno mislim da se radi samo o identičnoj situaciji. U *Predmetu Simić, Bosanski Šamac*, tužilac je predložio na početku suđenja da se uvede kao dokazni materijal intervju koji je Tužilaštvo obavilo sa Miroslavom Tadićem. Pretresno veće je donelo odluku, nisam siguran da li u pismenom obliku ili na zapisnik, ali u svakom slučaju negde u septembru 2001. godine - kojom je odbilo da uvede ove intervjuje nalazeći da nisu urađeni u formi koja je usvojena da to bude dokaz. Naknadno, tokom suđenja, kada je saslušavan u svojstvu svedoka Miroslav Tadić, Tužilaštvo je, iako je postojala odluka Pretresnog veća da jedan dokaz ne može da se uvede u dokaze, ponovo tražila radi kredibiliteta da se delovi tih intervjuja predoče svedoku. I Pretresno veće je odbilo to zato što je već jednom donelo odluku i odluka Pretresnog veća je bazirana da ne može da ponovo preispituje tu svoju odluku vezano za kredibilitet, kada je sama forma uzimanja toh intervjuja bila takva da postoji razlog da ne može da bude egzibit. Ako je ovo Pretresno veće donelo po Pravilu 92bis da ova izjava ne ispunjava formu, gospodina Tomića izjava, da ne ispunjava formu da se uvede kao dokaz, onda sam ja napravio analogiju i to je bio moj komentar kolegi Vasiću. Hvala.

SUDIJA PARKER: Ta odluka je doneta pre usvajanja Pravila 89f, zar ne? Hvala. Da, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE: Kao prvo, imam zapisnik pitanja mog uvaženog kolege gospodina Vasića. Citiram: "Rekli ste nam šta ste čuli da je rekao pukovnik Tomić pukovniku Mrkšiću o tome da je TO silom hteo da preuzme zatvorenicke iz kasarne. Ako vam kažem da je pukovnik Mrkšić izjavio da pukovnik Tomić njemu tako nešto nikada nije rekao i da se pukovnik Mrkšić nije zalagao za navodnu ideju da bilo koga treba olako tretirati, šta biste rekli o tome?" Postoje dva elementa ovog pitanja. Kao prvo, ništa slično mu nije rečeno, ja smatram da je to jasna sugestija. Dakle, time se tvrdi da Tomić Mrkšiću to nije rekao. Što se tiče razlike, a mislim da treba napraviti bitnu razliku ovde, moramo postaviti pitanje koji je cilj toga da se predoči ova izjava. Ukoliko je to samo u sklopu svedočenja samo u smislu istinitosti izjave, ja se slažem da je to nemoguće. Međutim u našoj situaciji ja prihvatom da se to ne može usvojiti u smislu istinitosti sadržine i kada je Tužilaštvo podnело molbu u skladu Pravilom 92bis, tu je ta izjava predložena radi istinitosti, i to je s pravom odbačeno. Međutim, ono što se ovde sada dešava, to je da mi to ne predlažemo u smislu istinitosti sadržine, već u smislu konzistentnosti sa svedočenjem svedoka, i u smislu njegovog kredibiliteta, i mislim da je to ta bitna razlika. Što se tiče ovoga što je Odrhana sugerisala upravo, a to je da je taj svedok nepouzdani da mu ne treba verovati, i oni pred njega predočavaju element, ali mi smatramo da je na Sudu da proceni ukupni kredibilitet ovog svedoka. I ja se ponovo oslanjam na Pravila u

vezi sa ovim, oslanjam se na Pravilo 89f, kao što sam već pokušao da učinim, a to je da Pretresno veće svedočenje svedoka može primiti usmeno ili, kad to dopuštaju interesi pravde, u pismenom obliku. Po meni, u interesu pravde, s obzirom na kredibilitet ovog svedoka Vujča, to treba dozvoliti. To je moj argument.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude...

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ: Samo da pojasnim mom uvaženom kolegi. Ne može Odbrana da zna da li su gospodin Vujić i gospodin Tomić razgovarali, mi to niti želimo, niti možemo osporiti. Mi ne možemo da znamo... mi samo tvrdimo da ako su razgovarali, da je pukovnik Tomić rekao neistinu pukovniku Vujiću. Dakle, mi kroz ovo pitanje ne osporavamo kredibilitet pukovnika Vujića. Mi samo tvrdimo da do takvog razgovora sa pukovnikom Tomićem nije došlo. Prema tome, mislim da moj uvaženi kolega nije u pravu sa ovom činjenicom. Mi ne raspolažemo ni sa jednom činjenicom kojom bi mogli da opovrgnemo da li su pukovnik Vujić i pukovnik Tomić uopšte razgovarali. Što se tiče Pravila 89f, mislim da tu imamo onaj problem o kome smo već razgovarali, da je moj uvaženi kolega postavio onaj uopšteni zahtev za primenu ovog Pravila. Mislim da u ovom slučaju, kada govorimo o kredibilitetu, mogli bi da razgovaramo eventualno o primeni ovog Pravila. No mislim da ovim što smo mi stavili kao primedbu, kredibilitet gospodina Vujića nije ugrožen. On je ugrožen nekim drugim navodima koje smo mi ovde izneli. A ako govorimo o radnjama optuženih, mislim da tu stoji naš stav da ne bi smelo Pravilo 89f da se naruši, one propozicije koje važe na osnovu Pravila 92bis. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, da li sam vas dobro shvatio? Vaše pitanje svedoku je u suštini bilo ovo: Vi ste nam rekli da ste čuli Tomića kako je Mrkšiću rekao da TO želi da izvede silom ratne zarobljenike? Da li je to bila suština vašeg pitanja?

ADVOKAT VASIĆ: Ne časni Sude, ja sam pitao, pošto je gospodin Vujić rekao da mu je gospodin Tomić rekao o sastanku sa pukovnikom Mrkšićem, ja sam ga pitao šta misli ako mu kažem da pukovnik Mrkšić se nije video sa pukovnikom Tomićem, ne osporavajući pri tom da li su pukovnik Tomić i pukovnik Vujić razgovarali, ja to ne znam. I ne znam da li je pukovnik Tomić izrekao istinu ili neistinu pukovniku Vujiću u vezi sa sastankom sa gospodin Mrkšićem. Znači, ovde se radi o tome da ja osporavam...

SUDIJA PARKER: Ono što sam ja sada rekao je bilo ono kako sam ja shvatio ono što je pročitao gospodin Moore iz transkripta. Možda sam ja pogrešno shvatio ono što je on pročitao?

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, ono što je pročitao moj uvaženi kolega u transkriptu je da sam ja svedoku predocio da pukovnik Tomić i pukovnik Mrkšić nisu razgovarali o predmetnoj temi. To je jedna stvar. Pa sam ga pitao: "Rekli ste da je pukovnik Tomić s vama razgovarao i rekao da je bio kod pukovnika Mrkšića. Ja vam kažem da on nije bio kod pukovnika Mrkšića. Kakav je vaš komentar?". To je dakle bila sadržina mog pitanja.

Iz ovog pitanja po meni ne proizilazi da sam ja osporio da li je pukovnik Vujić razgovarao sa pukovnikom Tomićem.

SUDIJA PARKER: Zamoliću gospodina Moorea da nas podseti šta je on to tačno pročitao, gospodine Vasiću?

TUŽILAC MOORE: Ovo što ja imam ovde je dan 52. sa transkripta, broj je 4706, tačka 08. Na žalost, nemam već revidiranu verziju. Dozvolite da samo saznam kako bih to tačno pročitao bez ikakvih grešaka. Pitanje je glasilo ovako: "Hvala. Rekli ste nam šta ste čuli da je pukovnik Tomić rekao pukovniku Mrkšiću o činjenici da je TO imao nameru da odvodi zatvorenike, ratne zarobljenike iz kasarne silom. Ako bih vam ja rekao, to jest sa stanovišta pukovnika Mrkšića, da mu pukovnik Tomić u prisustvu pukovnika Vazduhoplovstva nikad nije rekao tako nešto, ni da je pukovnik Mrkšić ikad zagovarao navodnu ideju da bi se prema nekom trebalo da postupa sa takvom lakoćom, šta biste vi na to rekli?".

SUDIJA PARKER: Izgleda da postoji priličan spor između toga kako ste vi shvatili šta je bilo vaše pitanje, gospodine Vasiću, i onoga što piše u transkriptu kakvo ste pitanje postavili. Mislim, gospodine Vasiću, da bi najbolje bilo da vam dozvolimo da malo razmislite o tome tokom pauze, da budete sigurni da li možete da prihvate da je vaše pitanje svedoku stvarno bilo ovo što smo... da li je to dobro. Ukoliko bude potrebno, možda vi i gospodin Moore možete o tom pitanju da porazgovarate. Mi ćemo onda da nastavimo sa radom u 18.05. Svedok će pričekati.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, izvolite.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam, časni Sude. Čini mi se da je ova pauza pomogla i čini mi se da sam otkrio u čemu je zapravo problem. Problem je više u transkriptu koji juče očigledno nije bio odgovarajući onome što sam ja pitao. A juče, kako je pročitao moj uvaženi kolega, moje pitanje počinje: "Rekli ste nam šta ste čuli da je pukovnik Tomić rekao pukovniku Mrkšiću". Ja sam zapravo pitao svedoka "Rekli ste šta ste čuli od pukovnika Tomića da je razgovarao sa pukovnikom Mrkšićem"- jer pukovnik Vujić nije bio prisutan tom razgovoru, a to se vidi i iz pitanja i odgovora svedoka koji je dao mom uvaženom kolegi na strani 4567, redovi od 11 do 14 transkripta. Kada je moj kolega pitao "A šta s Tomićem?" a odgovor je bio "Pukovnik Slavko Tomić je rekao da je on otišao zato što je dva ili tri puta odlazio pukovniku Mrkšiću, kako bi intervenisao u vezi sa tim autobusima". Dakle iz ovog odgovora se vidi da svedok Vujić nije bio prisutan razgovoru, a ja nisam mogao da osporavam to da li je on čuo razgovor između Tomića i Mrkšića. Naprotiv, ja sam samo rekao... pitao gospodina Vujića - na osnovu razgovora sa gospodinom Tomićem - šta bi rekao ako ja kažem da gospodin Tomić nije video gospodina Mrkšića? A ja ne znam da li je gospodin Tomić razgovarao sa gospodinom Vujićem i da li mu je rekao istinu ili nije. Prema tome, ja nisam time osporio kredibilitet

gospodina Vujića, i mislim da je zapravo greška u ovom prevodu transkripta od juče na onoj stranici koju je moj uvaženi kolega apostrofirao.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Vasiću. Gospodine Moore, izvolite.

TUŽILAC MOORE: Ja se izvinjavam, ali se ovo tiče kredibiliteta. Svedoku je bilo rečeno veoma jasno da se to zapravo nikada nije dogodilo. Te stoga... samo da pročitam kako je to na kraju bilo rečeno, izvinjavam se na trenutak. Časni Sude, tražim original, a ne prevedenu verziju. Časni Sude, ja ne vidim transkript u onom obliku u kome bi trebalo da bude. U svakom slučaju, na način na koji je to bilo postavljeno, bilo je sasvim jasno da njemu nikad tako nešto nije bilo rečeno, ni to da je pukovnik Mrkšić ikad bio zagovornik toga. Dakle, ono što je tvrđeno pred Vujićem je bilo da Tomić nije razgovarao sa Mrkšićem. Dakle, tvrdi se da Vujić izmišlja činjenice, a ja tvrdim da ako se osporava ili razmatra kredibilitet ovog svedoka, onda bi Pretresno veće trebalo da ima na rapolaganju i taj deo iskaza Tomića. Ne celi njegov iskaz, nego onaj deo u kome se jasno vidi da je Tomić otisao Mrkšiću i rekao ono što je rekao, barem prema izjavi. Dakle, upozorio ga je u vezi sa ratnim zarobljenicima i sa kasarnom, jer se radi o materijalu koji, da kažem to na stari način, potvrđuje ono što je Vujić do sada govorio. Potvrđivanje se obično bavi istinitošću saržaja. Međutim, ja to ne iznosim iz tog razloga, nego zbog verodostojnosti.

SUDIJA PARKER: Gospodin Vasić je povukao razliku između toga da se s jedne strane vodio razgovor između Tomića i pukovnika Mrkšića.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude...

SUDIJA PARKER: Mislim da bi ipak bilo najbolje da pričekamo, gospodine Vasiću. Gospodin Moore se sada ponovo organizuje.

TUŽILAC MOORE: Sada imam to na ekranu s jedne strane, ali mikrofon mi je s druge strane. Da vidim da li ovaj mikrofon radi... Dakle, ono što sam ja pronašao u transkriptu je sledeće. Citiram: "Hvala, vi ste nam rekli šta ste čuli, šta je pukovnik Tomić rekao pukovniku Mrkšiću, rekao o tome da je TO želeo na silu da preuzme zatvorenike iz kasarne. Ako ja vama kažem da je stav pukovnika Mrkšića bio da pukovnik Tomić u prisustvu pukovnika Vazduhoplovstva nikad nije njemu tako nešto rekao, niti je pukovnik Mrkšić zagovarao takvu ideju da bi nekog trebalo tako olako tretirati, šta biste vi na to rekli?". Ja sam doslovno pročitao ono što se nalazi pod 4706, redovi 18 do 25. Dakle ono što ja kažem je da je pukovniku Vujiću postavljeno pitanje prema kome je njegova priča, dakle, da je Tomić rekao Vujiću da je Tomić bio kod Mrkšića i da je izrazio svoju zabrunutost u vezi sa Teritorijalnom odbranom i njihovim postupcima u kasarni. Dakle, ono što je bilo rečeno svedoku je... to jest, ono što se sugerise je da je Vujić izmislio to što je nama rekao. Ja tvrdim da zbog načina na koje je postavljeno pitanje, to dovodi u pitanje verodostojnost samog iskaza gospodina Vujića. Ja ponovo tvrdim, moja je želja samo da uključimo i deo Tomićeve izjave, u kojoj se vidi da je on u svojoj izjavi svedoka rekao da je bio kod Mrkšića i da je u tri navrata ili u nekoliko navrata izrazio svoju zabrinutost.

SUDIJA PARKER: Problem je što je gospodin Vasić rekao da prevod na engleski zapravo ne odražava njegovo pitanje svedoku. Njegovo pitanje naime nije počelo sa "rekli ste nam da ste čuli da je pukovnik Tomić rekao Mrkšiću..." nego "ono što ste vi čuli od pukovnika Tomića o tome kako je on razgovarao..." Dakle, to je razlika i tu gospodin Vasić pravi razliku između toga da li se uopšte vodio neki razgovor između Tomića i pukovnika Mrkšića o čemu nema nikavog spora u vezi s tim. Ali ono što mi osporavamo, rekao je on, je sam sadržaj tog razgovora, a svedok nije ni rekao da je on čuo razgovor, nego je svedok ispričao ono što je njemu Tomić kasnije rekao o tom rečenom razgovoru. Dakle, to je bio temelj, i na osnovu toga Odbrana osporava tačnost onoga što je svedok čuo od Tomića o razgovoru između Tomića i Mrkšića. Ali ne osporavamo da je svedoku to možda bilo rečeno, to mi ne znamo.

TUŽILAC MOORE: Ja se slažem, ja shvatam šta kaže moj uvaženi kolega, da je došlo do greške u prevodu, ja prihvatom njegovu reč s tim u vezi. Prepostavljam da će biti potrebno ponovo razmotriti transkript da vidimo da li može da se kaže da je transkript dobar. Međutim, po mom mišljenju, to nije ni bitno. Problem je sledeći. Gospodin Vasić dobivši uputstva ovom je rekao, svedoku, gospodinu Vujiću: "Vi izmišljate ovde neke stvari o kojima govorite". Dakle, u vezi sa Negoslavcima, ali i ovde u vezi sa kasarnom. Jer svedok je rekao da je Tomić bio da razgovara sa Mrkšićem. Ono što gospodin Vasić tvrdi, to se nikad nije ni dogodilo. Do takvog razgovora između Tomića i Mrkšića nije ni došlo, kaže moj kolega. I sad da li ste vi to dobro čuli, da li ste tačnu stvar čuli, mi kažemo da se taj razgovor nikad nije ni dogodio, Mrkšiću to nikad nije bilo rečeno i po mom mišljenju sporno je da li se Vujiću onda može verovati u vezi s onim što mu je Tomić rekao, jer mi možemo smatrati da je to iz druge ruke. Međutim smatramo da je to još uvek nešto što se može uvrstiti kao dokaz protiv Mrkšića. Saglasno tome, ako se osporava kredibilitet ovog svedoka i to rečima "Taj razgovor između Mrkšića i Tomića se nikada nije ni dogodio", ja smatram da onda Pretresno veće ima pravo da pogleda sve dokaze koji su vezani za tu temu, ali ne zato da bi se utvrdila istinitost Tomićevih tvrdnjija, već da bi se utvrdilo da je on u svojoj izjavi naveo da je to rekao Mrkšiću. Dakle, ne tiče se to istinitosti sadržaja, nego kredibiliteta svedoka.

SUDIJA PARKER: Ovo što ste vi ustvrdili, na to ima bitan uticaj činjenica kako je bilo samo pitanje, a bojim se da je to nešto što će Pretresno veće morati da razmotri tako što ćemo ponovo razmotriti sam snimak razgovora, i onda ćemo da utvrdimo šta je u potpunosti tačno bilo rečeno. Međutim, ako pogledamo pitanje na način na koji smo mi razumeli, bar njegov dugi deo na engleskom, a to je nešto o čemu ćemo možda morati da i dalje razmatramo kad budemo pregledali samu traku, gospodin Vasić tvrdi da je njegov klijent rekao da pukovnik Tomić nikad tako nešto nije rekao pred jednim pukovnikom Vazduhoplovstva. Dakle, ima ta implikacija da se taj razgovor vodio pred pukovnikom Vazduhoplovstva, ali da je sadržaj bio drugačiji od onog što je svedok shvatio kao sadržaj tog razgovora. Pitanje je da li se ovde osporava verodostojnost ovog svedoka, ili zapravo gospodina Tomića, ako ćemo tako da shvatimo pitanje. Gospodine Moore, da vidimo da li možemo ovo nekako konstruktivno da rešimo, uvezvi u obzir i koliko je sati. Prepostavimo da je ono što ste vi rekli tačno i da je prihvaćeno. Šta biste vi očekivali da čujete od svedoka, kakvo biste mu pitanje postavili? Jedno je pitanje dakle, da li bi se

relevantan deo transkripta pokojnog Tomića trebalo da uvrsti u spis, a drugo pitanje, to vam sada postavljam, šta ovaj svedok može da doprinese tome?

TUŽILAC MOORE: Upravo to je najbitniji deo. Ja ne vidim zbog čega bi se zadržavao svedok ili ponovo pozivao. Mi se možemo pozabaviti tačnošću transkripta, pravna pitanja će se već odrediti, koja će biti odluka, a moja je tvrdnja, ja ne znam šta Odbrana ima nameru da kaže... ja ću tražiti da se ovaj deo izjave uvrsti u spis. Ja sam imao nameru da to uvrstим preko svedoka, ali što se mene tiče, to može da uđe u spis i kao deo dokaznog materijala koji sam sebe opravdava. Dakle, što se mene tiče, to možemo uraditi i na taj način, dakle bez pozivanja na svedoka.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, mislim da smo blizu rešanju ove situacije. Pretresno veće smatra da je forma pitanja i odgovora, tačno kako su bili postavljeni, da je to od materijalnog značaja. Ako utvrdimo da prevod na engleski nije bio tačan, moraćemo da dobijemo potvrdu o konkretnom sadržaju pitanja i odgovora. Za to će nam biti potrebno neko vreme. Prema tome, mi predlažemo da se odluka o uvrštavanju ovog izvoda dokumenta odloži do trenutka dok ne budemo sigurni kako su glasili pitanje i odgovor, na kome vi zasnivate vašu molbu. Ako se utvrdi da je vaš stav utemljen, mi još uvek ne smatramo da bi ovaj svedok mogao bitno da doprinese tom pitanju, kakva god situacija bila. Svedok kaže da je on čuo neke stvari od Tomića, i ako mi dobijemo, uvrstimo taj dokument, onda će to ili potvrditi ili neće potvrditi taj dokument - reći pokojnog Tomića. Dakle, mi u ovom trenutku odlažemo odluku po vašem podnesku. Čuli smo šta je gospodin Vasić rekao i prihvatomo da je neophodno da se dobije tačan predlog. Mi ćemo zatražiti da se to uradi i kada dobijemo potvrđeni oblik tog pitanja i odgovora, onda ćemo se pozabaviti sa donošenjem odluke. Hteo bih samo da napomenem da po našem mišljenju ovo nije pitanje koje proizlazi na osnovu Pravila 92bis ni da se po njemu određuje na osnovu odluke u skladu sa Pravilom 92bis, jer je odluka u vezi s Pravilom 92bis bila po jednom podnesku vezanom za veoma precizno Pravilo koje omogućava uvrštavanje pismenih izjava u vezi sa njihovom istinitošću, to jest isinitošću njihovog sadržaja koje se ne tiču konkretnih dela ili postupaka optuženog. Mi se sada bavimo nečim drugim, a to je pitanje verodostojnosti tvrdnji koje ili potvrđuju ili ne potvrđuju iskaz tekućeg svedoka. Mi smo to spomenuli samo zato da bismo objasnili da Pravilo 92bis nije presudno, i ne može se po njemu određivati u vezi sa ovim pitanjem ni na koji način. Ako budemo usvajali ovaj dokument, on će biti uvršten prema Pravilu 89f, možda B ili C, ali time ćemo se baviti kada dođemo do toga. Dakle, odlažemo to pitanje dok ne dobijemo tačan prevod. Da li želite da dodatac još nešto?

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, možda nešto što će pomoći Pretresnom veću i svima nama. Ja mislim da nije sporno između... i za mog uvaženog kolegu da gospodin Vujić nije bio prisutan razgovoru gospodina Tomića i gospodina Mrkšića, tako da ja njega nisam ni mogao da pitam da li je on čuo ovaj razgovor. Tako da eto, samo sam to hteo da pojasnim. Mislim da ta činjenica nije sporna, i da je u tom svetlu zapravo jasno šta je moje pitanje bilo. Hvala.

SUDIJA PARKER: U redu, time se završava svedočenje svedoka. Gospodine Moore, da li ste spremni sa sledećim svedokom?

TUŽILAC MOORE: Ja imam svedoka koji je ovde i koji je spreman da svedoči, ako mogu tako da odgovorim.

SUDIJA PARKER: Postali ste obazrivi kao i gospodin Vasić u vezi sa poslednjim pitanjem. Mogu li da kažem da što se mene tiče moramo završiti u 18.45 večeras. Da li je po vama praktično da počnemo sa novim svedokom ili ne?

TUŽILAC MOORE: Ja mislim da je bolje da se svedok vrati i onda svež da počne sa svedočenjem.

SUDIJA PARKER: Da li vas zabrinjava ako prerano završimo večeras?

ADVOKAT VASIĆ: Ja se nadam da će moj uvaženi kolega biti zadovoljan ako čuje da mu idemo na ruku.

SUDIJA PARKER: Zahvaljujem zastupnicima, to mi je od pomoći. Dakle, ranije ćemo završiti danas i nastavićemo sa radom sutra u 14.15 časova.

